

இணையத்தில் பதிவிறக்கம் செய்ய www.iaraindia.com
 தமிழாய்வுச் சங்கமம் - பன்னாட்டு ஆய்விதழ்
 ISSN: 2320-3412(P), 2349-1639(O)
 Impact Factor: 3.458(CIF), 3.669(IRJIF)
 பகுதி VII, பதிப்பு 20, ஏப்ரல்-செப்டம்பர் 2020
 Formally UGC Approved Journal (64089), © Author

பெரியபுராணம் காட்டும் பெண்கள்: ஒரு பெண்நிலைசார் நோக்கு

திருமதி. விஜிதா திவாகரன்

மொழித்துறை விரிவுரையாளர்

கலை கலாசார பீடம், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

இலங்கை.

வாழ்வியல் நெறிமுறைகளில் 'தொண்டு' என்பதைத் தலைமைப் பண்பாகக் கொண்டு 'மாசிலாத மணிதிகழ் மேனிமேல், பூசு நீறுபோல் உள்ளும் புனிதர்களாக' வாழ்ந்த அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றினைக் கூறும் பெரியபுராணத்தில் மக்களிடையே சமய நம்பிக்கைகளை ஏற்படுத்துதல், வழிபாட்டு நெறிமுறைகளை எடுத்துரைத்தல், அந்நெறிமுறைகளிற்கு அடிப்படையான தத்துவங்களைச் சுட்டிக்காட்டுதல், நடைமுறை வாழ்க்கையில் இலட்சிய நோக்குடைய உதாரண புருஷங்களை எடுத்துக்காட்டுதல் என்பவற்றிற்கும் அப்பால் நின்று சமூக நோக்கும், மானிட சமத்துவமும் இந்நூலில் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. பக்தி என்ற தளத்தினூடாக மானிட ஐக்கியத்தை விரும்பிய இந்நூலின் ஆசிரியர் சேக்கிழார், எந்தவிதமான பேதமுமின்றி அனைவரையும் ஓர் குழு அமைப்பாகச் செயற்படும் நிலையைக் கட்டமைக்கின்றார்.

இத்தகைய குழுநிலைசார்ந்த செயற்பாட்டில் சாதி, குலம், கோத்திரம், பால் வேறுபாடு என்பவற்றைக் கடந்து சமய சமூக ஒருமைப்பாடு வலியுறுத்தப்படுகின்றது. இறைவனையே உமையொரு பாகனாகக் கண்ட சைவ சமயத்தில் 'பெண்ணினல்லாளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே' என்ற கொள்கை வழிநின்று சேக்கிழார் தான் எடுத்துரைக்கும் நாயன்மார்களில் காரைக்காலம்மையார், இசைஞானியார், மங்கையர்க்கரசியார் ஆகிய மூன்று பெண்ணடியார்களின் வரலாறுகளையும் தனித்தனிப் புராணங்களாக அமைத்துள்ளார். சமய நெறியினை அடிப்படையாகக் கொண்ட பக்தி நெறி, பக்தியியக்கம், இறைவழிபாடு, அடியார் வழிபாடு, தொண்டுணர்வு என்று பெண்களைப் பலவீனப்படுத்தும் தளங்களில் பெண்களின் இயங்குநிலை, வகிப்பங்கு என்பன கேள்விக்குறியாகாத வண்ணம் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது. இறைநெறியும் கடமையுணர்வும் கொண்ட எவரும் 'சங்கமம்' என்ற சிவனடியார் குழுவில் உள்ளடங்கலாம் என்பதைப் பெரியபுராணம் காட்டும் பெண்கள் வரலாறு உணர்த்தி நிற்கின்றது.

‘பெரிய புராணத்தில் பெண்களின் அறம்’ என்ற இந்த ஆய்வில் பெரியபுராணம் கூறும் பெண்கள் பற்றிய செய்திகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பெண் பற்றிய சித்திரிப்புமுறை, அச்சித்திரிப்புமுறைக்கான சமூகப் பின்புலக் காரணிகள், அக்காலப் பெண்ணின் சமூக வகிப்பகுநிலை, பெண்ணின் இருப்புநிலை, அறநிலைநின்ற வாழ்வியல் முறைமை என்பன தொடர்பாக இங்கு ஆராயப்படுகின்றன. இத்தகைய தேடலுக்கு பெண்ணடியார்களின் வரலாறும் அவர்கள் பற்றிய செய்திகளும் இங்கு எடுத்து நோக்கப்படுகின்றன.

பெரியபுராணத்தில் தனித்தனிப் புராணங்களில் கூறப்படும் காரைக்காலம்மையார், இசைஞானியார், மங்கையர்க்கரசியார் ஆகிய மூவருள்ளும் காரைக்காலம்மையார் காலத்தினால் மூத்தவராகவும் சைவத்தமிழின் முதற்பெண்மணியாகவும் விளங்குகின்றார். கயிலை மலையின்மீது தலையால் நடந்து சென்றவரை இறைவன் ‘அம்மையே’ என்று அழைத்தமையினாலும், இசைத்தமிழால் இறைவனைப் பற்றிப் பாடிய முதலாவது பெண்ணடியாராக விளங்குவதனாலும், தமிழில் அந்தாதி, பதிகம், இரட்டை மணிமாலை என்ற சிற்றிலக்கிய வகைகளினைத் தொடக்கி வைத்து சைவத்தமிழுக்குத் தொண்டாற்றியவர் என்பதனாலும், இவருடைய பதிக முறைகளைப் பின்பற்றியே பிற்காலத்தில் தேவாரப் பதிகங்கள் இயற்றப்பட்டதனாலும் இவரைச் சேக்கிழார் முதன்மைப்படுத்தியுள்ளார். இவருக்கென காரைக்காலம்மையார் சிவன் கோயிலில் தனிச் சந்நிதி அமைக்கப்பட்டு காரைக்காலம்மையார் கோயில் என அழைக்கப்படுவதும், அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில் அமர்ந்த கோலத்தினைக் கொண்ட திருவுருவும், இவருடைய பதிகங்கள் மட்டுமே மூத்த திருப்பதிகங்கள் என்ற பெயர் பெற்றவையாக விளங்குவதும், பெண்களும் இறைவனை நேரடியாக அடையலாம் என்பதை உணர்த்துவதும் இவர் பற்றிய தனித்துவமான செய்திகளாகும்.

அடுத்து, இசைஞானியார் என்பவர் சைவக்குரவர் நால்வரில் ஒருவரும் பெரியபுராணக் காப்பியத்தின் தலைவருமான சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் தாயார் ஆவார். இசைஞானியார் சைவத் தொண்டுகள் பல புரிந்தமைக்காகவும், சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரைப் பெற்றமைக்காகவும், சுந்தரர் இறுதியில் தான் இன்னாரின் புதல்வன் என்று தன்னை அடையாளம் காட்டியமைக்காகவும் இவரும் இவரின் கணவரான சடைய நாயனாரும் பெரியபுராணத்தில் தனித்தனிப் புராணங்களில் கூறப்படுகின்றனர். தன்னிகரில்லாத தலைவன் ஒருவனது வாழ்க்கை வரலாற்றினை எடுத்துக் கூறும் முகமாக அவனது பிறப்பு, வளர்ப்புப் பற்றிய செய்திகளை எடுத்துரைப்பதற்காக இவர்கள் இருவரையும் சேக்கிழார் இந்நூலில் பெருமைப்படுத்தியுள்ளாரே தவிர இவர்களைப் பற்றி அதிகமாகக் கூறவில்லை எனலாம்.

அடுத்ததாக, மங்கையர்க்கரசியார் என்பவர் ‘மானி’ என்ற இயற்பெயர் கொண்ட சோழ இளவரசியாகவும் பாண்டிய மன்னனான நின்றசீர் நெடுமாறனின் மனைவியாகவும் உள்ளார். பாண்டியநாடு முழுவதும் சமண சமயம் பரவியிருந்த காலத்தில் சைவசமயத்தின் வழிநின்று வாழ்ந்தவர் என்பதும், எந்நிலையிலும் சைவத்தின் ஒழுக்கங்களைப் பேணுதல் மங்கையர் மரபு என்பதும் இவரின் மூலம் காட்டப்படுகின்றது. மங்கையர்களுக்கு அரசியாக விளங்குவதனால் மங்கையர்க்கரசியார் என அழைக்கப்படும் இப்பெண்மணி மூலம் தொண்டுறுதி கொண்ட மங்கையர் உலகத்தாரால் போற்றப்படும் விதத்தை எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

பொதுவாகப் பெரியபுராணம் பெண்களைப் பற்றி பல்வேறு மட்டங்களில் எடுத்துக் கூறுகின்றது. சமூகத்தின் அடித்தட்டுநிலைப் பெண்கள் முதல் அரச வர்க்கப் பெண்கள் வரை சமயம் உள்ளிட்ட அனைத்து விடயங்களிலும் அறநிலை

நின்று நேரடியாகத் தமது பங்களிப்பினை நல்கியுள்ளனர். அந்தவகையில் காரைக்காலம்மையார் வணிகர் குலத்துப் பெண்ணாகவும், இசைஞானியார் ஆதிசைவராகவும் மங்கையர்க்கரசியார் அரசர் குலப் பெண்ணாகவும் உள்ளனர்.

உன்னதமான அறநெறிசார் வாழ்க்கைநெறியில் நின்று கடமைகளைச் செய்யும் ஒவ்வொரு ஆடவனுக்கும் பின்னால் ஒரு பெண் மறைந்து நிற்கின்றாள் என்பதைப் பெரியபுராணம் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகின்றது. உதாரண மகளிராக இருந்து தன் கணவரை, தம்பியை, மகனை எனப் பல ஆண்களை நாயன்மார் பட்டியலில் இடம்பெற வைத்து வரலாற்று வெளிச்சத்தின் கண்படாமல் ஒதுங்கி நிற்கும் பெண்களைப் பல்வேறு தளங்களில் இந்நூல் சித்திரித்துக் காட்டுகின்றது. ஆடவர்களை நாயன்மார்களாக உருவாக்குவதில் பெண்களின் பங்களிப்பு முதன்மை வகிப்பதுடன், சமயம் உள்ளிட்ட பண்பாட்டம்சங்களை ஊடுகடத்தும் கருவியாக நின்று சமூகத்தில் தொழிற்படுபவர்கள் பெண்கள் என்பதும் உணர்த்தப்படுகின்றது.

சமயநெறி, வழிபாட்டு முறை, தொடர்ச்சியான பின்பற்றுகை மற்றும் பேணுகை முறை ஆகிய செயற்பாடுகளிற்குப் பெண்களே பொருத்தப்பாடுடையவர்கள் என்ற சமூகக் கட்டுமானத்தின் அடிப்படையில் நின்று அடியார்களின் வரலாறு கூறவிழைந்த சேக்கிழாரும் பெண்களின் இருப்புநிலை, அறம்சார் வகிபங்குநிலை என்பவற்றை சமயம் என்ற புதியதொரு தளத்தில் நின்று மரபுநிலை சார்ந்து கட்டமைத்துள்ளார். பெண்களைப் பல்வேறு தரங்களில் பிரதான பாத்திரங்களாகவும் துணைப்பாத்திரங்களாகவும் பல உறவுமுறைகளினூடாகச் சித்திரித்துக் காட்டியுள்ளார். கிட்டத்தட்டப் பெரியபுராணத்தில் இருபத்தியெட்டு மகளிர் பற்றிய செய்திகள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இவர்களில் நாயன்மர்களின் மனைவி ஸ்தானத்தில் இருபத்தியொரு பேரும், தாயார் என்ற நிலையில் நான்கு பேரும், மகள் என்ற நிலையில் இருவரும், உடன் பிறந்த சகோதரி என்ற நிலையில் ஒருவருமாக இவர்கள் பற்றிய விபரநிலைகள் அமைகின்றன. இவர்களில் காரைக்காலம்மையார், இசைஞானியார், மங்கையர்க்கரசியார் ஆகிய மூவரையும் தனிநிலை மாந்தர்களாக வெளிப்படுத்துகின்றார். ஏனையோரைத் துணைநிலை மாந்தர்களாகவும், பலரைத் தோன்றா மகளிராகவும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். ஏனைய பெண்களில் திலகவதியார் பற்றிய செய்திகள் திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணத்தில் கூறப்படுகின்றது. ஏனைய வேறு மகளிர் பற்றிய செய்திகள் நாயன்மார்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றினூடாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

பெரும்பாலான பெண்களின் தத்தம் இயற்பெயர்கள் இங்கு வெளிப்படையாகச் சுட்டப்படவில்லை என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது. இங்கு படைப்பாக்க முறைமையின் மரபினடியாகப் பெண் என்பவள் ஆணுக்கு அறவழியில் சார்பானவளாகவும், இரண்டாம் தரநிலையுடையவளாகவும் (அறத்தின் பின்னணியில் நின்று காட்டப் பெறும் தன்மை) காட்டப்பட்டுள்ளாள். பெரியபுராணம் கூறும் பெண்களில் காரைக்காலம்மையாரின் சித்திரிப்பும் வகிபங்குநிலையும் முதன்மையானதாகக் காட்டப்பட்டிருப்பினும், பெண் என்பவள் தன்னுருவை நீக்கி வேறோர் உருவம் கொண்டு இறைவனின் பாதாரவிந்தங்களை அடையலாம் என்ற செய்தி அக்காலத்தில் சூட்சுமமாக உணர்த்தப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் சமயம், பக்தி, சிவப்பேறு எனும் முத்திநிலை என்று பெண்கள் ஈடுபடமுடியாத தளங்களில் பெண்களையும் பிரதிபலித்து அவர்களை நிலைநிறுத்தியுள்ளமை சேக்கிழார் காட்டும் மாற்றுச் சிந்தனையின் வெளிப்பாடாகவே உள்ளது.

பண்பட்ட இல்லற வாழ்க்கைநெறியில் நின்று சமயத் தொண்டு புரிதல், தர்மத்தைப் பேணுதல், சமய வழிபாடுகளில் ஈடுபடுதல் ஆகிய நெறிகளைப் பின்பற்றி வாழ்ந்துள்ள இப்பெண்கள் ஏனைய பெண்களிற்கு முன்மாதிரியாக விளங்க வேண்டும் என்ற நோக்கம் சேக்கிழாரின் படைப்பினூடாக வெளிப்படுகின்றது. மறை பிறர் அறியாது வாழுதல், விருந்தோம்புதல், கணவனோடு ஒத்திசைந்து வாழுதல், கணவன இறந்தால் உடனுயிர் துறத்தல், கணவனின் கொள்கைக்கு உறுதுணையாக இருத்தல் முதலிய பொதுப்பண்புகளைக் கொண்டவர்களாகக் காட்டி, இவ்வாறு வாழும் வாழும் பெண்கள் தெய்வநிலைக்கு உயர்த்தப்படுவார்கள் என்பது வலியுறுத்தப்படுகின்றது. காரைக்காலம்மையாரை 'அம்மையே' என்று இறைவன் அழைப்பதும், மங்கையக்கரசியாரை சம்பந்தர்,

**“மங்கையர்க்குத் தனியரசி எங்கள் தெய்வம்
வளவர் திருக் குலக்கொழுந்து வளைக்கை மானி
செங்கமலத் திருமடந்தை கன்னி நாடாள்
தென்னர் குலப் பழிதீர்த்த தெய்வப்பாலை”**

என்றும் பாடுவதும் பெண்மையின் தெய்வச் சிறப்பை உணர்த்துகின்றன. மங்கையர்க்கரசியார் கணவன் பிறசமயம் தழுவினபோதும் தான் தனது கொள்கையினின்றும் மாறாமல் மன்னனையும் மக்களையும் தனது தன்னம்பிக்கையினால் மாற்றிய மதியூகப் பெண்மணியாகக் காட்டப்படுகின்றார். அவ்வாறே திலகவதியாரும் நாவுக்கரசருக்கு ஏற்பட்ட சூலை நோய் என்னும் வயிற்றுவலியை மாற்றி மீண்டும் அவரைச் சைவசமயத்திற்குக் கொண்டு வந்துள்ளதனை,

**“திருவாளன் திருநீறு திலகவதியார் அளிப்பப்
பெருவாழ்வு வந்ததெனப் பெருந்தகையார் பணிந்து ஏற்றி”**

என்று நாவுக்கரசர் புராணத்தில் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

பெரியபுராணம் காட்டும் பெண்கள் குறிப்பாக மூன்று வகைநிலையில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளனர். நாயன்மார் நிலையில் போற்றப்படும் பெண்களாகவும், கோயில் தொண்டில் ஈடுபடும் பெண்களாகவும், இல்லறநிலையில் நின்று கணவரின் தொண்டில் உதவும் பெண்களாகவும் அவர்களின் வகிப்பகுநிலை எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது. காரைக்காலம்மையார், மங்கையர்க்கரசியார் போன்றோர் நாயன்மார்களின் நிலையில் வைத்துப் போற்றப்பட்டுள்ளனர். கோயில் தொண்டில் ஈடுபட்ட பெண்களில் திலகவதியார் குறிப்பிடத்தக்கவர். கணவரின் தொண்டில் உதவியவர்களாகப் பல பெண்களைப் பெரியபுராணம் எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

**“மனைமாட்சி இல்லாள்கண் இல்லாயின் வாழ்க்கை
எனை மாட்சித் தாயினும் இல்”**

என்ற குறளுக்கமைவாக இல்லறவாழ்வில் மனைவியோடு இணைந்து நின்று கடமைகளை ஆற்றிச் சிறப்புப் பெற்ற நாயன்மார்களைக் காட்டுகின்றார். சிறுத்தொண்டரின் மனைவி திருவெண்காட்டு நங்கை, இளையான்குடி மாறநாயனாரின் மனைவி போன்ற பலரைக் குறிப்பிடலாம்.

பெண்கள் தமது துன்பங்களைத் தாங்கிக் கொண்டு தியாக வாழ்வும் அறநெறிப்பட்ட வாழ்வும் வாழ்ந்துள்ளதனைப் பெரியபுராணம் பலவாறு காட்டுகின்றது. வறுமையிலும் இரவில் வந்த அடியவர்க்கு உணவளித்த இளையான்குடிமாற நாயனாரின் மனைவி, மகன் இறந்த துன்பத்தை மறைத்து உணவு படைத்த அப்பூதியடிகளாரின் மனைவி, கணவன் கட்டிய தாலியைச் சிவத்தொண்டிற்காகக் கழற்றிக் கொடுத்த குங்குலியக்கலைய நாயனாரின் மனைவி,

பிள்ளைக்கறி செய்து கொடுத்த சிறுத்தொண்டரின் மனைவி போன்ற செயற்கரிய செயல்களைச் செய்த பெண்களைப் பெரியபுராணம் காட்டுகின்றது. எந்தவொரு தளத்தின் யதார்த்த உலகிலும் சரி, படைப்புலகிலும் சரி பெண்கள் சார்புநிலை கொண்ட பாத்திரமாகவும், பெண்மைக்கமைவான மென்மையுணர்வு கொண்ட பலவீனமானதொரு பாத்திரமாகவும் துன்பப்படுவதையும் துன்புறுத்தப்படுவதையும் சகித்துக்கொள்ளும் பாத்திரமாகவும் படைக்கப்படுகின்றமை என்பது இன்றுவரை நிலவும் ஒரு தொல்சீர் முறைமையாகும். கணிகையர் இல்லம் சென்று வரும் திருநீலகண்டரின் மனைவி 'தீண்டுவீராயின் எம்மைத் திருநீலகண்டம்' என்று தனது பாலியல்சார் உணர்வுகளை அடக்கி ஒடுக்குவதாகக் காட்டப்படுகின்றாள். கணவனைப் பிரிந்து சென்று ஒரு பெண்ணால் தனியே வாழமுடியாத நிலையுடைய அக்கால சமுதாயத்தில் ஒரே வீட்டினுள் மணவிலக்குப் பெற்றவளாக வாழவேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றாள். காரைக்காலம்மையாரைக் கணவன் விட்டுப் பிரிந்து சென்றவுடன் அவர் தன்னுருவை மாற்றி இறைவனின் பாதங்களில் சரணடைதல், திலகவதியாரின் கணவர் கலிப்பகையார் போரில் இறந்தவுடன் தனது தம்பியாரான நாவுக்கரசரைச் சார்ந்து வாழுதல் ஆகியவை பெண் என்பவள் ஓர் ஆணைச் சார்ந்துதான் வாழுகின்றாள் என்ற யதார்த்த நிலைப்பட்ட சமூகக்கட்டமைப்பானது படைப்பிலக்கியங்களிலும் கற்பனைகள் மூலமோ யதார்த்தம் மூலமோ சிதைக்கப்படுவதில்லை என்ற ஒருமித்தபோக்கு தொடர்ந்தும் பேணப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது.

மேலும், தமது வாழ்வில் துன்பம் ஏற்பட்ட நிலையிலும் சிவனடியாரைப் போற்றுவதல், விருந்துபசாரம் வழங்குதல் போன்ற நடவடிக்கைகளிலிருந்து பெண்கள் தவறுவதில்லை என்ற நிலைப்பாடும் சிவனடியாருக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட இயற்பகையாரின் மனைவி, சிவத்தொண்டிற்காகக் கணவனால் விற்கப்பட்ட கலிநாயனாரின் மனைவி, இறைவனுக்குரிய மலரை முகர்ந்தமைக்காகக் கணவனால் தண்டனை பெற்ற கழற்சிங்கரின் மனைவி என்று தமது தியாகம், சகிப்புத்தன்மை போன்ற பண்புகளால் போற்றப்படும் பெண்கள் பற்றிய மறுபார்வையில் அவர்கள் மீது திணிக்கப்பட்ட மரபுவழிவந்த ஆணாதிக்கப் பண்பாடும் அதிகாரங்களும் வெளிப்பட்டு நிற்கின்றமையும் மறுக்கவியலாத உண்மைகளாகும்.

இவ்வாறு பெரியபுராணத்தில் பெண் பற்றிய சித்திரிப்பில் பெண்ணின் இயங்குவெளி என்பது வரையறைக்குட்பட்டதாகவும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகவும் காட்டப்படுகின்றது. ஆயினும் பெண்களின் வாழ்வும் செயலும் அறத்தோடு கூடியதாகக் காட்டப்படுகின்றது. சமூக, வாழ்வியல்சார் அறநெறிகளைத் தாங்கி நிற்கும் தூண்களாகவும் அவற்றினைப் பேணிக் கடத்தும் கடத்திகளாகவும் பெண்களின் பிரதிபலிப்பு எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது. குறிப்பாக நாயன்மார்களின் மனைவியர்களாக வாழ்ந்துள்ள பெண்கள் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் தமது கணவரால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டவர்களாகவும் அவர்கள் செய்த சிறிய தவறுகளுக்கும் பெரிதாகத் தண்டிக்கப்பட்டவர்களாகவும் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றனர். நாயன்மார்களுக்கு மனைவியராக இருப்பது என்பது இலகுவான காரியமில்லை என்பதும் சமயத்தளம் என்பது பெண்களிற்கான சோதனைக்களம் என்பதும் அப்பெண்கள் தமது வாழ்க்கையில் அனுபவித்த சம்பவங்கள் மூலம் உணர்த்தப்படுகின்றன. இவையாவற்றையும் பொறுமையோடும் கடமையோடும் வெற்றி கொண்ட பெண்கள் தெய்வநிலையில் போற்றப்படுவார்கள் என்பதே பெரியபுராணம் உணர்த்தும் பெண்கள் சார்ந்த அறச்செய்தியாகும். ஆயினும் இன்னொரு விடயம் யாதெனில், நாயனார்கள் மட்டும் இறுதியில் சிவனடி சேர்ந்ததாகக் கூறப்படுகின்றதேயன்றி, இந்நாயன்மார்களின் சோதனைகளிற்கு ஆட்பட்ட

பெண்களுக்கு நேர்ந்த கதி பற்றி எதனையும் சேக்கிழார் கூறவில்லை. எனவே, சமயம் என்ற தளத்திலும் இல்லறவாழ்க்கை நெறிநின்ற அறம், தொண்டு, விருந்தோம்பல், இறைவழிபாடு, அடியார் வழிபாடு என்பவற்றை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதை இந்நாயன்மார்களின் சாதாரண வாழ்க்கை முறைகளினூடாகக் கூறுவதோடு, இத்தகைய பணிகள் அனைத்தும் ஏதோ ஒருவகையில் பெண்களைச் சார்ந்தே ஆற்றப்பட்டுள்ளது என்பதும் வெளிப்பட்டு நிற்கின்றது.

துணைநூல்கள் :

இராசமாணிக்கனார், மா.,(ஆ.இ),*பெரியபுராண ஆராய்ச்சி*, சென்னை : பாரி நிலையம். ஞானசம்பந்தன், அ. ச., (1999),*பெரியபுராணம் ஓர் ஆய்வு*, கங்கை புத்தக நிலையம். சிவபாத சுந்தரம், சோ., (1978), சேக்கிழார் அடிச்சுவட்டில், சென்னை: வானதி பதிப்பகம்.

திருத்தொண்டர் மாக்கதை, (1970), சென்னை: திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகப் பொன்விழா வெளியீடு.

பெரியபுராணச் சொற்பொழிவுகள், (1970), சென்னை: திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்.

This document was created with the Win2PDF "print to PDF" printer available at <http://www.win2pdf.com>

This version of Win2PDF 10 is for evaluation and non-commercial use only.

This page will not be added after purchasing Win2PDF.

<http://www.win2pdf.com/purchase/>

இணையத்தில் பதிவிறக்கம் செய்ய www.iaraindia.com
 தமிழாய்வுச் சங்கமம் - பன்னாட்டு ஆய்விதழ்
 ISSN: 2320-3412(P), 2349-1639(O)
 Impact Factor: 3.458(CIF), 3.669(IRJIF)
 பகுதி VII, பதிப்பு 20, ஏப்ரல்-செப்டம்பர் 2020
 Formally UGC Approved Journal (64089), © Author

ஊசிகள் கவிதைகளில் சமூகப் பிரச்சனைகள்

முனைவர் பா. ஈஸ்வரன்

கலசலிங்கம் கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்,
 (நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகம்), ஆனந்த் நகர்,
 கிருஷ்ணன்கோவில், திருவில்லிப்புத்தூர்,

முன்னுரை

ஊசிகள் கவிதைகளில் அரசியல்வாதிகளின் நிலைப்பாட்டைக் கூறுவதில் கிண்டல், குத்தல் உத்திகளைக் கையாளுதல். அரசியல் வாதிகள் வறுமையை வெளியேற்றும் விதத்தைக் கேலி செய்தல். கல்வி பெறுவதில் மக்களுக்கு ஏற்படும் இடர்பாடுகளைக் கூறுதல். திரைப்பட நடிகைகளைப் பார்க்கச் சென்றதால் ஏற்பட்ட காயங்கள். காதலிப்பவர்கள் குலப்பாகுபாடு பார்த்துக் காதலிக்கின்ற சூழல் நிலவுதல். காதலின் இன்றைய நிலையை வெளிப்படுத்துதலில் நகைச்சுவைத் தன்மையை வெளிப்படுத்துதல். போலித் தமிழ்ப் பற்றாளர்களின் நிலையைச் சுட்டிக்காட்டுதல். அரசு அலுவலர்களின் அலுவலகச் செயல்பாடுகளை விவரித்தல். அரசுப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் பாடம் நடத்துகின்ற தன்மையும் புலம்பல்களும் ஆகிய சமூகப் பிரச்சனைகளைக் குறித்து ஆய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

ஆசிரியர் அறிமுகம்

மீராவின் இயற்பெயர் மீ.ராஜேந்திரன் என்பதாகும். இவர் சிவகங்கை மாவட்டத்தில் 10.10.1938 ஆம் ஆண்டு மீனாட்சிசுந்தரம் - இலட்சுமி அம்மாள் தம்பதியருக்கு மகனாகப் பிறந்தவர். மதுரைத் தியாகராசர் கல்லூரியில் முதுகலைத் தமிழ் படித்தவர். கவிஞர் அப்துல் ரகுமான் மீராவின் வகுப்புத்தோழர். இவர் இராசேந்திரன் கவிதைகள், மூன்றும் ஆறும், கனவுகள் + கற்பனைகள் = காகிதங்கள், ஊசிகள், கோடையும் வசந்தமும், குக்கூ என்னும் கவிதைப் படைப்புகளின் வாயிலாகத் தமிழ் உலகிற்கு அறிமுகமானவர். தொடக்கத்தில் சிவகங்கை மன்னர்

கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றியவர். பின்பு முதல்வர் பொறுப்பு வரை பதவி உயர்வு பெற்று, பணி ஓய்வு பெற்றவர். தந்தைப் பெரியார், அறிஞர் அண்ணா, அறிஞர் காரல் மார்க் மூவரின் சங்கமமாகக் கவிஞர் மீராவின் செயல்பாடு காணப்படும். இவர் 1.9.2002 ஆம் ஆண்டு மறைந்தார்.

அரசியல்வாதிகளின் செயல்பாடு

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களைத் தேர்ந்தெடுத்த மக்களுக்குத் தொண்டு செய்வதில் வேகத்தைக் காட்டவில்லை. இதற்கு மாறாகத் தாங்கள் பதவி பெறுவதற்கும் பணம் பெறுவதற்குமாகக் கட்சி விட்டு கட்சி மாறுவதில் வேகத்தைக் காட்டுகின்றனர். இதனை,

“எங்கள் ஊர் எம்.எல்.ஏ

எழு மாதத்தில்

எட்டுத் தடவை

கட்சி மாறினார்

மின்னல் வேகம்

என்ன வேகம்?”

என்னும் கவிதை எடுத்துரைக்கின்றது. மேலும், கவிஞர் மீரா இக்கவிதையின் வாயிலாக இன்றைய அரசியல்வாதிகளின் தரத்தினைக் கிண்டலும், கேலியும், குத்தலும், நையாண்டியும் செய்திருக்கின்ற பாங்கினைக் காணமுடிகின்றது. அதனால்தான், எழுபது கட்சியிருந்தாலும் இதைவிட இன்னும் கட்சி மாறுவதில் வேகம் காட்டியிருப்பார்கள் என்று வஞ்சப்புக் கழ்ச்சியாகக் கூறுகிறார்.

வறுமையை வெளியேற்றும் விதம்

மக்களிடம் காணப்படுகின்ற வறுமையை வெளியேற்ற வேண்டுமென்றால், அவர்களுக்கு அடிப்படைத் தேவையான உணவு, உடை, இருப்பிடம், தண்ணீர், கல்வி ஆகியவற்றைப் பெறுவதற்கான வேலைவாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தருதல் வேண்டும். இது நாட்டை ஆளுகின்ற அரசு மற்றும் அரசியல் வாதிகளின் தலையாய கடமைகளாகும். இக்கடமைகளை அரசியல்வாதிகள் செய்வதில்லை. மாறாக ஒருவேளை உணவுக்கே வழியில்லாமல் வறுமையில் வாடியிருக்கின்ற ஒருவர், செட்டியார் வீட்டுத் திருமணப் பந்தியில் சாப்பிவதற்காக அமர்ந்திருக்கின்றார். அப்போது, அங்கு சென்ற அரசியல்வாதி அவரை எட்டி உதைத்து வெளியேற்றுகின்ற

செயலை ஆசிரியர் 'வறுமையே வெளியேறு' என்னும் கவிதையின் வாயிலாக நையாண்டி செய்துள்ளார். இதனை,

*“செட்டியார் வீட்டுத்
திருமணப் பந்தியில்
எதுவும் பேசாது
எங்கள் தலைவர்
எட்டி உதைத்தார்...
வறுமை,
வேக வேகமாய்
வெளியேறிற்று -
பரட்டைத் தலையும்
எலும்பும் தோலும்
கிழிந்த கந்தையுமாக.....!”²*

என்னும் கவிதையடிகள் உணர்த்துகின்றன. இன்றும் அரசும், அரசியல்வாதிகளும் வறுமையில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தந்து அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தினை மேம்படுத்திட வழிவகை செய்வதில்லை. மாறாக இலவசம் என்பதைக் கொடுத்து மக்களைச் சிந்திக்க முடியாதபடி செய்கின்றனர். இதனால், காலகட்டத்திற்கு ஏற்றாற்போல் சில இடையூறுகள் ஏற்படும் போது மக்கள் உணவுக்குத் தண்டாடுகின்ற அவல நிலை ஏற்படுகிறது.

சங்ககாலக் காதலும் இக்காலக்காதலும்

சங்ககாலத்தில் காதல் தந்தை, தாய் போன்ற உறவுகள், ஊர், குலம், இனம், மதம், மொழி, நாடு பார்த்து வந்ததில்லை. இருமனம் ஒன்றிணைந்த போது திருமணம் நடந்தது என்று சங்க இலக்கியங்கள் தரும் சான்றுகளாகும். பண்டைய காலத்தில் தமிழர்களின் காதல் எவ்வாறு இருந்தது என்பதனை,

*“யாயும் ஞாயும் யாரா கியரோ
எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறைக் கேளிர்
யானும் நீயும் எவ்வழி அறிதும்
செம்புலப் பெயனீர் போல
அன்புடை நெஞ்சம் தாங்கலந் தனவே.”³*

என்னும் பாடலடிகள் விளக்குகின்றன. இக்காலகட்டத்தில் தமிழ் மக்களின் காதல் எப்படிப்பட்ட நிலையினை எட்டியுள்ளது என்பதனை மீராவின ஊசிகள் கவிதைத் தொகுப்பிலுள்ள கீழ்க்காணும் கவிதை காட்சிப்படுத்துகின்றது.

“உனக்கும் எனக்கும்

ஒரே ஊர் -

வாசுதேவ நல்லூர்...

நீயும் நானும்

ஒரே மதம்...

திருநெல்வேலிச்

சைவப் பிள்ளைமார்

வகுப்பும் கூட...

உன்றன் தந்தையும்

என்றன் தந்தையும்

சொந்தக் காரர்கள்...

மைத்துனன் மார்கள்.

எனவே

செம்புலப் பெயல்நீர் போல

அன்புடை நெஞ்சம் தாம்கலந் தனவே.”⁴

என்னும் ‘நாவயுகக் காதல்’ கவிதையில் ஊர், மதம், குலம், உறவு பார்த்து இன்றைய கணினி உலகில் காதல் பிறப்பதைக் கண்கூடாகப் பார்க்கமுடிகிறது.

காதலின் சிறப்பும் மலிவும்

சங்க காலத்தில் தலைவனுக்கும் தலைவிக்குமான நட்பு உயர்வானதாகப் போற்றப்பட்டுள்ளது. இந்நட்பினைச் சிறப்பிக்கும் பொருட்டு இயற்கையை உவமைப் பொருளாகக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளார் ஆசிரியர். இதனை,

“நிலத்தினும் பெரிதே வானினும் உயர்ந்தன்று

நீரினும் ஆரள வின்றே சாரல்

கருங்கால் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு

பெருந்தேன் இழைக்கும் நாடனொடு நட்பே.”⁵

என்னும் பாடலடிகள் கட்டிலனாக்குகின்றன. இங்கு நிலம், வானம், கடல், பன்னிரெண்டு வருடங்களுக்கு ஒருமுறை குறிஞ்சி நிலத்தில் மலரும் குறிஞ்சிப் பூ

ஆகியவை உவமையாக வந்துள்ளதை அறியமுடிகின்றது. இவ்வாறாகச் சங்ககாலக் காதல் சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

இன்றைய காலத்தில், இன்று கண்டதும் காதலாகி, நாளை மோதலாகிக் காதலர்கள் பிரிந்து செல்கின்ற நடப்பியலை நம் கண்முன் காணமுடிகின்றது. இதைத்தான் மீராவும் இன்றைய காலத்தில் சில நாட்களில் கெட்டுப்போகின்ற கத்தரிக்காயின் விலை அதிகமாகி விட்டதையும், காலங்காலமாக வாழக்கூடிய காதல் மலிவாகிவிட்டதையும் 'காதலோ காதல்' கவிதையின் வாயிலாகச் சாடுகின்றார். இதனை,

“வாணி மணாளன்

பகலில்

வாரச் சந்தையில்

கிலோ விலை ரூபாய்

இரண்டெனக் கேட்டதும்

அயர்ந்தார்; கண்களை

அகலத் திறந்தார்,,...

காய்கறிக் காரன்

கடுப்பில் கேட்டான்

‘அத்தனை மலிவாய்

அள்ளிக் கொள்ள

கத்தரிக்காய் என்ன

காதலா...?’⁶

என்னும் கவிதையடிகள் எடுத்துரைக்கின்றன. இன்று வயது பேதமின்றி அனைவரும் காதலிக்கிறார்கள். இது மட்டுமில்லாமல் காதலர்கள் எதிர்காலச் சிந்தனையின்றி, நிரந்தர வேலையின்றி அவசர அவசரமாய் காதலிக்கிறார்கள். இதனால், திருமணமான சில மாதங்கள்; வருடங்களில் வாழ்க்கையில் நிம்மதி இல்லாமல், சண்டை சச்சரவோடு, காவல் நிலையம், நீதிமன்றம் என்று வழக்குகளைச் சந்தித்திக்கிறார்கள். பின்பு, தாங்கள் நிம்மதியை இழப்பதோடு, பெற்றோர்களின் நிம்மதியையும் இழக்கச் செய்கின்ற நடப்பியலையும் காணமுடிகின்றது. இப்படிப்பட்ட காதலர்களால்தான் சங்ககாலக் காதல் இன்று மதிப்பிழந்து மலிவாய்ப் போய்விட்டது என்று மீரா சுட்டுகிறார்.

கல்வியும் கையூட்டும்

இன்றைய காலகட்டத்தில் கல்வி பெறுவதற்கும், வேலை வாய்ப்பினைப் பெறுவதற்கும் தகுதிகள் இருந்தாலும், கையூட்டுக் கொடுத்தால்தான் கல்வியும், வேலைவாய்ப்பும் கிடைக்கும் என்ற முறைமுகச் சூழல் நிலவுகின்றது. மீராவும் ஒவ்வொரு கல்விப் பாடப்பிரிவுளுக்கும் காலத்திற்கு ஏற்றவாறு கையூட்டு வாங்கப்படுகின்றது என்பதனை,

“பி.யு.சி.யா?

ஒரு நூறு போதும்.

பி.எஸ்சி.பி.எட்

இருநூறு ஆகும்.

எம்.எஸ்சி. ஆயிரம்

எம்.பி.பி.எஸ்.

ஏழு ஆயிரம்.”

என்னும் ‘கல்வி சிறந்த தமிழ் நாடு’ கவிதையின் மூலம் மீரா சான்றுபகர்கின்றார். இக்காலகட்டத்தில் ஒவ்வொரு பாடப்பிரிவுகளுக்கும், கல்வி நிறுவனங்களுக்கும், இடங்களுக்கும் ஏற்றவாறு இலட்சக்கணக்கில் கையூட்டுகள் மறைமுகமாக வழக்கத்தில் உள்ளது நாடறிந்ததாகும்.

நடிகையின் மோகம்

மக்கள் இன்று தொலைக்காட்சி நாடகங்கள், திரைப்படங்கள் ஆகியவற்றைப் பார்த்து நடிகைகள், நடிகர்கள் மீது அதீத மோகம் கொண்டுள்ளனர். அதானல் தான் நடிகர்கள், நடிகைகள் எங்கு வந்தாலும் அவர்களைப் பார்ப்பதற்குக் கூட்டம் அலைமோதுகின்றது. அக்கூட்டத்தில் சிக்கி உயிர் இழப்பும், பெரிய காயங்களும் மக்களுக்கு ஏற்படுகின்றது. இந்நடப்பியலை மீரா தமது கவிதையின் பாடுபொருளாகக் கொண்டு, ‘பெருங்காயம்?’ என்னும் கவிதையின் வாயிலாக நையாண்டியும், கிண்டலுமாகவும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இதனை,

“.....சித்திரை வீதியில்

சினிமா நடிகை

ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீயைத்

திக்கு முக்காடச்

செய்த சும்பலில்

சிக்கிய அறுபது பேர்க்கு

முதுகில் முகத்தில்

*நெஞ்சில் காயம்!*⁸

என்னும் கவிதையடிகள் விளக்குகின்றன. விமான விபத்தில் சிக்கிய முப்பது பேருக்கு முதுகில் காயம். சண்டையில் முப்பது பேருக்கு முகத்தில் காயம். ஆனால், நடிகையைப் பார்க்கச் சென்ற அறுபது பேருக்கு முதுகில், முகத்தில், நெஞ்சில் பெரிய காயங்கள் ஏற்பட்டுள்ளது. இதனால், மக்களிடையே நிலவும் நடிகையின் மோக உணர்வை நகைச்சுவை உணர்வுடன் கேலியும், கிண்டலும், நையாண்டியுமாகக் கவிஞர் மீரா எடுத்துரைக்கின்றார்.

தமிழ்ப்பற்றாளரின் நிலை

தான் தமிழ்ப்பற்று உடையவன். அதனால் வடமொழிச் சொற்களை பேசவும் எழுதவும் மட்டேன். பிறர் வடமொழிச் சொற்களைப் பயன்படுத்தினாலும் தன்னால் பொறுத்துக் கொள்ள இயலாது என்று சொல்பவர், எழுத்தின் மீது மட்டுமே கவனத்தைச் செலத்துகின்றார். அந்த எழுத்து இடம்பெற்றுள்ள சொல்லின் மீதும், அச்சொல் தருகின்ற பொருளின் மீதும் அவருக்கு அக்கறை இல்லை என்று மீரா சாடுகின்றார். இதனை,

“தேவ பாஷையில்

.....

ஜாதி வேண்டும்

ஜாதி வேண்டும்

.....

ஓய் ஓய் இனிநீர்

ஜாதி வேண்டும்

என்றால் பொறுமையாய்

இருக்க முடியாது என்னால்

சரியாய்ச்

சாதி வேண்டும்

*என்றே சாற்றும்.*⁹

‘தமிழ்ப் பற்று’ என்னும் கவிதையடிகள் சிந்திக்க வைக்கின்றன. தமிழ்ப் பற்றாளருக்கு எழுத்தில் மாற்றம் செய்தால் மட்டும் போதும் என்கிறார். ‘சாதி’ என்னும்

உயிர்க்கொல்லி நாட்டில் இருப்பது பற்றி அவருக்குக் கவலையில்லை என்று மீரா கோபக் குரல் கொடுக்கின்றார். இப்படிப் பேசுபவர்கள் உண்மையான தமிழ்ப் பற்று உடையவர்களாக இருக்கமாட்டார்கள் என்பது திண்ணம்.

அரசு அலுவலர்களின் செயல்பாடு

அரசு அலுவலகங்களில் அலுவலகச் செயல்பாடு எவ்வாறு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது என்பது குறித்து மீரா, காலையில் பத்துமணிக்கு அவசர அவசரமாக அலுவலகம் வருவார்கள். வந்ததும் அலுவலகப் பணியைத் தொடராமல் அரட்டி அடிப்பது, வெட்டிப்பேச்சுப் பேசுவது, சிறிது நேரம் கழிந்ததும் தேனீர் நிலையம் சென்று தேனீர் குடிப்பார்கள். அதன்பின்பு சிறிது நேரம் ஆனதும் மதிய உணவு உண்பார்கள். உண்ட களைப்புத் தொண்டனுக்கும் உண்டு என்பது போலக் குட்டித் தூக்கம் போடுவார்கள். பின்பு, குமுதம், ஆனந்த விகடன் போன்ற பத்திரிகையைப் படிப்பார்கள். பின்பு சிற்றுண்டி நிலையம் சென்று வருவார்கள். அன்றைய நாள் இனிதே முடிவுபெறும். இப்படியாகத்தான் பெரும்பாலான அரசு அலுவலர்களின் செயல்பாடு இருக்கின்றது என்று 'கடமையைச் செய்', 'அவசரக்காரன்' என்னும் கவிதைகளின் மூலமாகச் சமூப் பிரச்சினையைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

அரசிடமிருந்து மாதக்கூலியைத் தவறாமல் அலுவலர்கள் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். அதுபோல கடமையையும் சரியாகச் செய்யவேண்டும் என்று இப்பிரச்சனைக்குத் தீர்வாக மீரா தனது கருத்தினைப் புலப்படுத்துகின்றார். அவர்காலத்திலிருந்து இன்றுவரையிலும் அரசு அலுவலர்கள் மாறவில்லை என்பதை மீராவின் கவிதைகள் புலப்படுத்துகின்றன.

ஆசிரியர்களின் புலம்பல்

அரசுப் பள்ளியில் ஆசிரியர்களுக்குப் பாடம் நடத்துகின்ற வேலையை மட்டும் கொடுத்தால் மாணவர்களுக்குச் சிறந்த முறையில் பாடம் நடத்துவார்கள். மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பு, வாக்காளர் அட்டைக் கணக்கெடுப்பு, அறுவைச் சிகிச்சை மருத்துவ முகாமிற்கு ஆள் பிடித்தல் இதுபோன்ற கூடுதல் வேலைகளையும் அரசு கொடுக்கின்றது. இதனை,

“பள்ளி திறந்தது;
 அ-சொல்லிக் கொடுத்தோம்
 அப்புறம்.....
 அறுவை சிகிச்சைக்கு
 ஆளைப் பிடிக்க
 வலையை வீசப் போனோம்
 அப்புறம்...
 சீனி அட்டையைத்
 தெருத் தெருவாக
 விநியோகிக்கப் போனோம்.
 அப்புறம்...வாக்குப் போடும்
 மன்னர் தொகையைக்
 கணக்கெடுக்கப் போனோம்
 தேர்வு வந்தது;
 ஃ - சொல்லி முடித்தோம்.”¹⁰

என்னும் ‘இடைவேளை’ கவிதையடிகள் உணர்த்துகின்றன. இதனால், பள்ளி திறந்ததும் ‘அ’ சொல்லிக் கொடுக்கின்றார்கள் ஆசிரியர்கள். இடையில் மேற்கூறிய அரசு சொன்ன வேலைகளையும் செய்து முடிக்கிறார்கள். தேர்வு வந்துவிடுகிறது ‘ஃ’ சொல்லிக் கொடுத்து முடிக்கிறார்கள். வேறு எந்தப் பாடத்தையும் மாணவர்களுக்கச் சொல்லிக்கொடுக்க முடியவில்லை என்று ஆசிரியர்களின் புலம்பல்களையும் மீரா எடுத்துரைக்கின்றார்.

அரசியல் வாதிகளின் சுயநலப்போக்குகள், அரசியல் வாதிகள் வறுமையை வெளியேற்றும் முறை, இக்காலத்தில் காதலர்களின் நிலைப்பாடு, காதலின் சிறப்பும் மலிவும், கல்வியும் கையூட்டும், மக்கள் நடிகையின் மீது மோகம் கொண்டுள்ளதால் ஏற்பட்ட காயங்கள், போலியான தமிழ்ப் பற்றாளர்கள், அரசு அலுவலர்களின் செயல்பாடுகள், ஆசிரியர்களின் புலம்பல்கள் போன்ற சமூகப் பிரச்சனைகளை மீரா தமது ஊசிகள் கவிதையின் வாயிலாக மக்களுக்குச் சுவையாகவும், குத்தலாகவும், நையாண்டித் தனமாகவும் பறைசாற்றுவதோடு நின்றவிடாமல், அதற்கான தீர்வையும் விட்டுச் சென்றுள்ளதனை இக்கட்டுரையின் வாயிலாக எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

குறிப்புகள்:

1. ஊசிகள் – வேகம், ப.15.
2. ஊசிகள் – வறுமையே வெளியேறு, ப.18.
3. சுபாஷ் சந்திரபோஸ்,ச. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு ப.33.
4. ஊசிகள் – நவயுகக் காதல், ப.50
5. சுபாஷ் சந்திரபோஸ்,ச. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு.பக்.33.
6. ஊசிகள் – காதலோ காதல் , ப.20.
7. ஊசிகள் – கல்வி சிறந்த தமிழ் நாடு, ப.69.
8. ஊசிகள் – பெருங்காயம் , ப.29.
9. ஊசிகள் – தமிழ் பற்று, ப.16.
10. ஊசிகள் – இடைவேளை, ப.82.

துணைநூல் பட்டியல்.

1. சுபாஷ் சந்திரபோஸ்,ச. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, பாவை வெளியீடு.
2. ராசேந்திரன், மீ.1974, ஊசிகள் கவிதை, அன்னம் வெளியீடு, மனை எண்.1, நிர்மலா நகர், தஞ்சாவூர் - 613007.
3. ஜெயம், அ. சந்திரலேகா வைத்தியநாதன், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, ஜனகா பதிப்பகம்,15/63, தம்பையா சாலை, மேற்கு மாம்பழம், சென்னை – 6000033.
4. Tamil virtual university.com.

This document was created with the Win2PDF “print to PDF” printer available at <http://www.win2pdf.com>

This version of Win2PDF 10 is for evaluation and non-commercial use only.

This page will not be added after purchasing Win2PDF.

<http://www.win2pdf.com/purchase/>

இணையத்தில் பதிவிறக்கம் செய்ய www.iaraindia.com
 தமிழாய்வுச் சங்கமம் - பன்னாட்டு ஆய்விதழ்
 ISSN: 2320-3412(P), 2349-1639(O)
 Impact Factor: 3.458(CIF), 3.669(IRJIF)
 பகுதி VII, பதிப்பு 20, ஏப்ரல்-செப்டம்பர் 2020
 Formally UGC Approved Journal (64089), © Author

இந்தியாவில் நூலகம் மற்றும் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி

K.நெடுமாறன்

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

&

முனைவர் R.இரமேஷ்

தமிழ்த்துறை உதவிப் பேராசிரியர்
 அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
 சிதம்பரம், தமிழ்நாடு.

நூலகவியல்

நூலகவியல் என்பது, நூலகங்கள் மற்றும் தகவல் வளங்களின் ஒழுங்கமைப்பு, மேலாண்மை ஆகியவை தொடர்பாக ஆய்வு செய்யும் ஒரு துறையாகும். நூலக வளங்கள் பயன்படுத்தப்படும் விதம், நூலக முறைமைகளுடன் மக்கள் தொடர்பாடுகின்ற விதம் போன்றவை தொடர்பான கல்விசார் ஆய்வுகளையும், நடைமுறைசார்ந்த நூலகத் தகவல் முறைமைகளின் இயக்கம் முதலியன தொடர்பான ஆய்வுகளையும் இது உள்ளடக்குகின்றது. பொருத்தமான தகவல்களை இலகுவாகப் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வகையில், அறிவை ஒழுங்குபடுத்துவது என்பது, ஆய்வு நோக்கிலும், நடைமுறை தொடர்பிலும், முக்கிய விடயமாக அமைகின்றது. நூலகவியலில் முக்கியமான விடயங்களாக, பெற்றுக்கொள்ளல் (acquisition), விபரப்பட்டியலாக்கம் (cataloging), வகைப்படுத்தல், நூல்களைப் பேணிக்காத்தல் என்பன உள்ளன. வரலாற்று ரீதியாக நூலகவியலானது ஆவணப்படுத்தல் அறிவியலையும் உள்ளடக்கியதாகக் காணப்படுகின்றது. நூலகவியலில் பெருமளவான செயற்பாடுகள் உள்ளடங்கிக் காணப்படுகின்றன. அவற்றுட் சில தகவல் மூலங்கள் ஒழுங்கமைப்பு, பயனர்களின் தேவைக்கான தகவல் மூலங்களின் உபயோகம், பகுப்பாக்கத் தொகுதிகள், தொழினுட்பங்கள் என்பவற்றுடன் மக்களின் இடைத்தொடர்பு, நூலகங்கட்கு உள்ளும் வெளியும் தகவல் பெறப்படுதலும் செயற்படுத்தப்படுதலும், நூலகத் தொழிலிற்கான பயிற்சி, கல்வி என்பன, நூலகச் சேவைகளும் அமைப்பு ரீதியான நெறிமுறைகளும், நூலக சேவையில் கணினி மயமாக்கல் முதலியன. நூலகவியல் என்னும் துறை இன்று நூலகமும் தகவல் விஞ்ஞானமும் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இது, நூலகவியலானது தகவல்களைத் திரட்டாக கொண்ட ஆவணங்களுடன் தொடர்புபட்டது என்பதையும் தகவல் மூலங்கள், தகவல் ஒழுங்கமைப்பு, பரிமாற்றம் என்பவற்றுடன் தொடர்புபட்டது என்பதையும் விளக்குவதாக அமைகின்றது.

வரலாறு

1627 ஆம் ஆண்டில், பிரான்சு நாட்டைச் சேர்ந்த கபிரியேல் நோடே (Gabriel Naudé) என்பவர் நூலக அறிவியல் தொடர்பான முதல் பாடநூலான *நூலகம் அமைப்பதற்கான ஆலோசனைகள்* (Advice on Establishing a Library) என்னும் நூலை எழுதினார். ஒரு நூலகரும் அறிஞருமான இவர் அரசியல், சமயம், வரலாறு, மீவியற்கை போன்ற பல்வேறு துறைகளையும் சார்ந்த பல நூல்களை எழுதியுள்ளார். கார்தினல் யூல்சு மாசரின் நூலகத்தை அமைத்து நடத்துவதற்கான வாய்ப்பு அவருக்குக் கிடைத்தபோது, தனது நூலில் உள்ளடக்கிய எண்ணங்களைச் செயல்படுத்தினார்.

19 ஆம் நூற்றாண்டில் 1808 - 1829 காலப்பகுதியில், மார்ட்டின் சிரெட்டிங்கர் (Martin Schrettinger) என்பவர் எழுதிய, இத்துறை சார்ந்த இரண்டாவது பாடநூல் வெளியானது. இதே நூற்றாண்டில், தாமசு செபர்சன் (Thomas Jefferson) ஆயிரக் கணக்கான நூல்களைக் கொண்டிருந்த தனது நூலகத்துக்காகப் புதிய வகைப்பாட்டு முறை ஒன்றை உருவாக்கினார். இது, துறைவாரி ஒழுங்கை அடிப்படையாகக் கொண்ட பேக்கோனிய முறையைத் தழுவியது. இதற்கு முன்னர் அகர வரிசை அடிப்படையிலேயே நூல்கள் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டன. செபர்சனின் சேகரிப்புக்களே தற்போது காங்கிரசு நூலகம் எனப்படுவதன் தொடக்கம் ஆகும். 1887 ஆம் ஆண்டு சனவரி 1 ஆம் நாள் அமெரிக்காவின் முதல் நூலகவியலுக்கான கல்வி நிறுவனம், *நூலகப் பொருளியலுக்கான பள்ளி* என்னும் பெயரில் தொடக்கப்பட்டது.

20 ஆம் நூற்றாண்டில், 1930 ஆம் ஆண்டு இந்திய நூலகவியலின் தந்தை எனக் கொள்ளப்படும் எஸ். ஆர். ரங்கநாதன் எழுதிய *நூலக அறிவியலின் ஐந்து விதிகள்* என்னும் நூலுக்கான தலைப்பில் *நூலக அறிவியல்* என்ற பெயர் பயன்பட்டது. உலகம் முழுவதிலும் உள்ள பல நூலகர்கள் இவற்றைத் தமது கொள்கைகளுக்கு அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளனர்.

சீர்காழி இரா. அரங்கநாதன்

சீர்காழி இராமாமிருதம் ரங்கநாதன் (S. R. Ranganathan, 09.08.1892-27.09.1972) இந்தியாவைச் சேர்ந்த கணிதவியலாளரும், நூலகவியலாளரும் ஆவார். நூலகவியலின் ஐந்து விதிகளை அறிமுகம் செய்தவர் கோலன் நூற்பகுப்பாக்க முறையை உருவாக்கியவர்; இந்திய நூலகவியலின் தந்தை என அறியப்படுபவர். அத்துடன், நூலகவியலில் இவரது அடிப்படையான சிந்தனைகளுக்காக உலகின் பல பகுதிகளிலும் பெயர் பெற்றவர். நூலகவியலுக்குச் செய்த பங்களிப்புக்காக இந்திய அரசு இவருக்கு **பத்மசிறீ விருது** வழங்கிக் கௌரவித்தது. இவரது பிறந்த நாளை இந்தியாவில் தேசிய நூலக தினமாக அறிவித்துள்ளனர்.

இவர் இந்தியாவின் பல்வேறு பல்கலைக் கழகங்களில் நூலகராகவும், நூலகத் துறைப் பேராசிரியராகவும் பணியாற்றியுள்ளார். நூலகவியலில் உயர் பட்டங்களை வழங்குவதற்காக அமைக்கப்பட்ட இந்திய நூலகவியல் பள்ளியில் பணிப்பாளராகவும் பணியாற்றினார். தவிர, இந்தியாவிலும் வெளிநாடுகளிலும் உள்ள பல்வேறு நூலகவியல் சார்ந்த உயர்தொழிற் கழகங்களில், உறுப்பினராக இருந்து உயர் பதவிகளையும் வகித்துள்ளார்.

இளமைக் காலம்

அரங்கநாதன் 12 ஆகத்து 1892 ஆம் ஆண்டு அக்காலத்துச் சென்னை மாகாணத்தின் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் இருந்த சீர்காழியில் பிறந்தார். பெற்றோருக்கு இவர் மூத்த மகன். இவரது தந்தையார் இராமாமிருதம், தாயார் சீதாலட்சுமி. இராமாமிருதம் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உபயவேதாந்தபுரம் என்னும் ஊரைச் சேர்ந்தவர், படித்த பண்பாடுள்ள மனிதர். இவர் நடுத்தர அளவில் நிலமொன்றை வைத்து நெற்செய்கையில் ஈடுபட்டிருந்தார். மக்களுக்கு இராமாயணக் கதைகளும் வல்லமை பெற்ற இவருக்கு சுற்றாரிடம் நல்ல மதிப்பு இருந்தது. இராமாமிருதம் 1898 ஆம் ஆண்டில் அவரது 30 ஆவது வயதில் திடீரெனக் காலமானார். அப்போது

அரங்கநாதனுக்கு ஆறு வயது. பின்னர் இவர் பள்ளி ஆசிரியராக இருந்த பாட்டனாரிடம் வளர்ந்தார். இவர் மூலமாக இந்து நூல்கள் பற்றி அரங்கநாதனுக்குப் பயிற்சி ஏற்பட்டது. இதனால், நூலகவியல் தொடர்பான இவரது ஆக்கங்களிலும் ஆங்காங்கே இந்து நூல்களின் தாக்கங்கள் காணப்பட்டன.

கல்வி

சீர்காழியில் இருந்த பள்ளி ஒன்றில் தனது கல்வியைத் தொடங்கிய அரங்கநாதன், பின்னர் அதே ஊரில் இந்து உயர்நிலைப் பள்ளியில் தனது கல்வியைத் தொடர்ந்தார். 1908/1909ல் இடம்பெற்ற மெட்ரிக்குலேசன் பரீட்சையில் முதல் வகுப்பில் வெற்றி பெற்றார். 1909ல் **சென்னை கிறித்தவக் கல்லூரியில்** (Madras Christian College) சேர்ந்த அரங்கநாதன் 1913ல் இளங்கலைப் பட்டத்தையும், 1917 ஆம் ஆண்டில் கணிதத்தில் முதுகலைப் பட்டத்தையும் பெற்று வெளியேறினார். பின்னர் **சைதாப்பேட்டையில்** இருந்த ஆசிரியர் கல்லூரியில் ஆசிரியத் தகுதிச் சான்றிதழையும் பெற்றார்.

தொழில்

கல்வியை முடித்துக்கொண்ட அரங்கநாதன், **மங்களுர், கோயம்புத்தூர்** ஆகிய இடங்களில் இருந்த அரசாங்கப் பள்ளிகளிலும், பின்னர் மதராசு பிரெசிடென்சி கல்லூரியிலும் கணிதம், இயற்பியல் ஆகிய பாடங்களைக் கற்பித்து வந்தார். ஆசிரியத் தொழிலில் அவருக்கு விருப்பம் இருந்தது. ஆனாலும், வருமானம் போதியதாக இருக்கவில்லை.

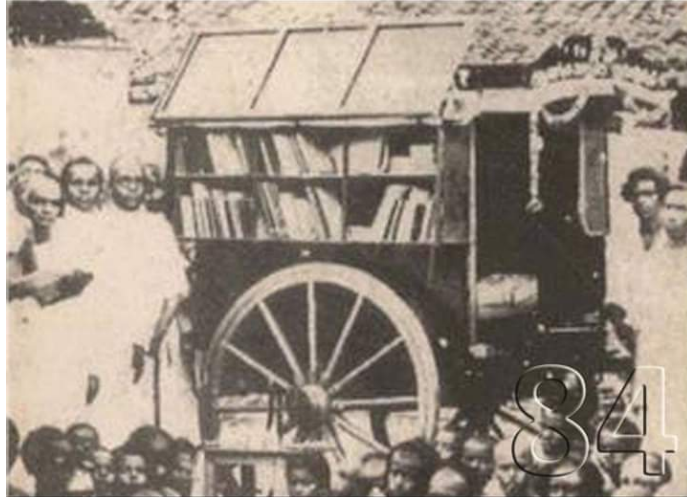
நூலகர்

தனது வருமானத்தை மேம்படுத்திக்கொள்ளும் நோக்கில் மதராசுப் பல்கலைக்கழகத்தில், நல்ல சம்பளத்துடன் கூடிய நூலகர் வேலைக்கு விண்ணப்பம் செய்தார். 1924 சனவரியில் **மதராசுப் பல்கலைக்கழகத்தில்** நூலகராக நியமனம் கிடைத்தது. இவருக்கு நூலகருக்கான கல்வித் தகைமையோ, அனுபவமோ இருக்கவில்லை. அத்துடன், பள்ளிகளில் காணப்பட்ட கலகலப்பான சூழலுக்கு எதிராக நூலகத்தின் அமைதியான சூழல் அவருக்குப் பிடிக்கவில்லை. மீண்டும் ஆசிரியத் தொழிலுக்கே செல்ல முடிவு செய்தார். ஆனாலும், பிரெசிடென்சிக் கல்லூரியின் அதிபரின் ஆலோசனையின்படி, நூலகர் பயிற்சிக்காக இலண்டனுக்குச் சென்று திரும்பும்வரை அந்த முடிவை நிறுத்தி வைத்தார்.

9 மாதங்கள் பயிற்சிக்காக இலண்டனுக்குச் சென்ற அரங்கநாதன் 1925 ஆம் ஆண்டில் நாடு திரும்பினார். அக்காலத்தில் மதராசுப் பல்கலைக்கழக நூலகம் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருந்தது. சரியான ஒழுங்கமைப்போ போதிய ஊழியர்களோ இருக்கவில்லை. நூலகத்தைப் பயன்படுத்துவோரும் மிகவும் குறைவாகவே இருந்தனர். இந்த நிலையை ஒரு சவாலாக எடுத்துக்கொண்ட அரங்கநாதன், நூலகத்தின் குறைபாடுகளை நீக்குவதற்காகப் பல சீர்திருத்தங்களை நடைமுறைப்படுத்தியதுடன், அங்கிருந்த நூல்களை வகைப்படுத்தி, விபரப் பட்டியல்களையும் தயாரித்தார். **இறப்பு செப்டம்பர் 27, 1972 (அகவை 80) பெங்களூர்,**

இந்தியாவின் முதல் நடமாடும் நூலகம்
மேலவாசல், மன்னார்குடி - அக். 21, 1931

மன்னார்குடியில், "இந்தியாவின் முதல் நடமாடும் நூலகம்" துவங்கப்பட்டு இன்றுடன் 87 ஆண்டுகள் நிறைவடைகின்றது (அக்டோபர் 21, 1931). இந்தியாவின் "முதல் நடமாடும் நூலகம்", 1931-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 21 அன்று, மன்னார்குடி மேலவாசல் கிராமத்தில் துவக்கப்பட்டது. எஸ்.வி.கனகசபை பிள்ளை அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட இந்நூலகம், எஸ்.ஆர்.ரங்கநாதன் அவர்களால் துவக்கிவைக்கப்பட்டது.

முதியோர் கல்வியை இலக்காகக் கொண்டு, எளிய தமிழில், தோட்டக்கலை, தேன் வளர்ப்பு, குடிசைத்தொழில் மற்றும் வருமானத்தை அதிகரிக்கும் முறைகளைப் பற்றிய குறிப்புகளுடன் புத்தகங்கள் பிரசுரிக்கப்பட்டு நடமாடும் நூலகத்தின் மூலம் விநியோகம் செய்யப்பட்டன. மன்னார்குடி மற்றும் 12 மைல் சுற்றுவட்டார கிராமவாசிகளின் கல்வி நலனிற்காக கௌமார குருகுலம் நிறுவப்பட்டது. நடமாடும் நூலகத்தின் மூலம் 95 கிராமக் கிளைகளுக்கு இலவசமாக புத்தகங்கள் கொடுத்து வாங்கப்பட்டன. சித்திரை, ஐப்பசி மாதங்களில் கிராமப்புற இளைஞர்களுக்கு சிறப்பு பள்ளிக்கூடம் மூலம் கல்வி போதிக்கப்பட்டது. மன்னார்குடியின் பெருமைகளில் ஒன்றான இந்நடமாடும் நூலகத் திட்டம், பின்பு இந்தியாவின்

பல்வேறு பகுதிகளில் துவக்கப்பட்டு, கிராமப்புறங்களில் கல்வி வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் வித்திட்டது. தற்போது தஞ்சை தமிழ் பல்கலைக்கழக வளாகத்தில் பார்வைக்கு உள்ளது.

நூலகவியலின் ஐந்து விதிகள்

1. நூல்கள் பயன்பாட்டுக்கானவை.
2. ஒவ்வொரு வாசகருக்கும் அவரது நூல்
3. ஒவ்வொரு நூலுக்கும் அதன் வாசகர்
4. வாசகருடைய நேரத்தைச் சேமிக்கவேண்டும்
5. நூலகம் ஒரு வளரும் உயிரினம்

முதல்விதி: நூல்கள் பயன்பாட்டுக்கானவை

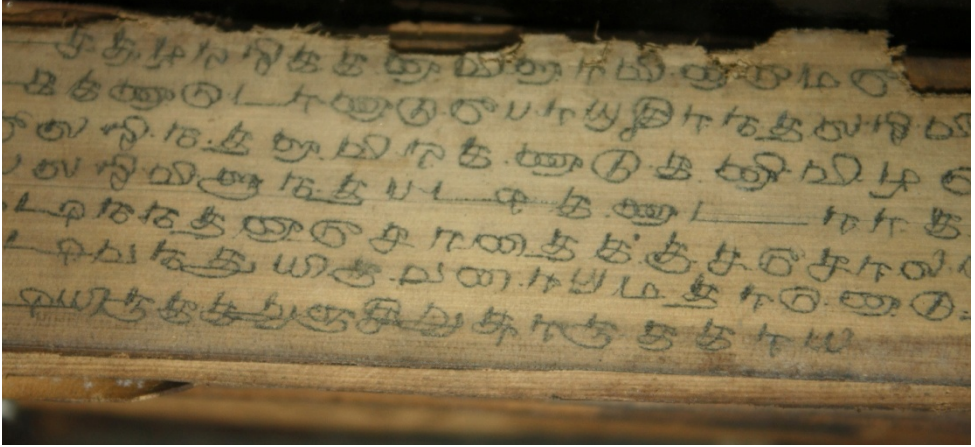
முதல் விதி நூலகச் சேவைக்கான அடிப்படையை உள்ளடக்குகிறது. நூல்களை வெளியே எடுக்காமலிருப்பதற்காக அவற்றைப் புட்டி வைத்திருப்பதையும், பயன்படுத்துவதிலும் பார்க்கச் சேமிப்பதற்கும் பாதுகாப்பதற்குமே முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டதையும் அரங்கநாதன் கவனித்தார். சேமிப்பதையும் பாதுகாப்பதையும் மறுக்காதபோதும் இந்த நடவடிக்கைகள் அவற்றைப் பயன்படுத்துவதை ஊக்குவிப்பதற்காகவே இருக்கவேண்டும் என்றார் அவர். பயன்படுத்தாவிட்டால் நூலக உருப்படிகளுக்குப் பெறுமதி கிடையாது. பயன்படுத்துவது என்பதை வலியுறுத்தியதன் மூலம், நூலக அமைவிடம்,

இரவல் கொடுப்பது தொடர்பான கொள்கைகள், திறந்திருக்கும் நேரமும் நாட்களும், நூலகத் தளவாடங்கள், பணியாளர்களுடைய தரம் போன்ற, மக்களுக்கு நூல்கள் கிடைப்பதை உறுதிப்படுத்துவது தொடர்பான விடயங்கள் குறித்துக் கவனத்தை ஈர்த்தார்.

இரண்டாவது விதி: ஒவ்வொரு வாசகருக்கும் அவரது நூல்

இந்த விதி, சமூகத்தின் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் தமக்குத் தேவையான நூல்களைப் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும் என்ற கருத்தை முன்வைக்கிறது. எல்லாச் சமூகச் சூழல்களையும் சேர்ந்த தனிப்பட்டோர் எல்லோரும் நூலக சேவைகளைப் பெறுவதற்கு உரித்துடையவர்கள் என்றும், கல்வியே நூலகப் பயன்பாட்டுக்கான அடிப்படை என்றும் அரங்கநாதன் கருதினார்.

இந்த உரிமைகள், நூலகங்கள்/ பணியாளர், நூலகப் பயனர்கள் என்னும் இரு தரப்பாருக்கும் உரிய கடமைகளையும் கொண்டுள்ளது. தாங்கள் சேவை வழங்கும் மக்கள் பற்றிய நேரடியான அறிவு நூலகர்களுக்கு அவசியம். நூலகச் சேமிப்புகள் சமூகத்தின் சிறப்பான தேவைகளை நிறைவேற்றக்கூடியனவாக இருக்கவேண்டும் என்பதுடன், நூலகங்கள், பலதரப்பட்ட வாசகர்களையும் கவரும் வகையில் ஊக்கமளித்து விளம்பரம் செய்யவும் வேண்டும்.

மூன்றாவது விதி: ஒவ்வொரு நூலுக்கும் அதன் வாசகர்

இரண்டாவது விதியுடன் நெருங்கிய தொடர்பு உள்ளதாயினும் இந்தவிதி நூலக உருப்படியில் கவனத்தைச் செலுத்துகிறது. இது, நூலகம் ஒன்றில் உள்ள ஒவ்வொரு நூலுக்கும், அதனைப் பயன்படுத்தக்கூடிய ஒருவர் அல்லது பலர் இருக்கவேண்டும் என்பது இதன் பொருள்.

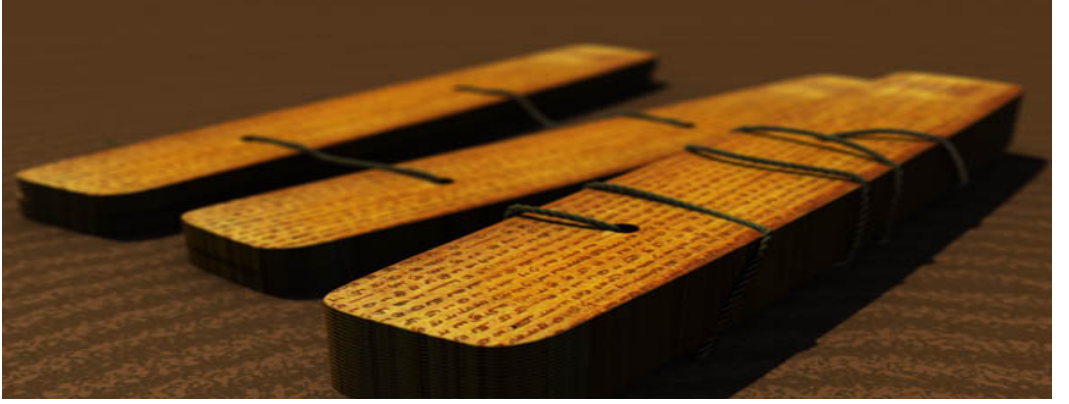

ஒவ்வொரு நூலக உருப்படியும், பொருத்தமான வாசகரைச் சென்றடைவதை உறுதி செய்துகொள்வதற்கு, ஒரு நூலகம் பல வழிமுறைகளை உருவாக்கிக் கொள்ளலாம் என்பது அரங்கநாதனின் வாதம். ஒரு வழிமுறை, நூலக உருப்படிகளைப் பெறுக்கொள்வதற்கான அடிப்படை விதிகளோடு தொடர்புள்ளது. குறிப்பாக திறந்த தட்டுக்களில் நூலக உருப்படிகளை வைக்கவேண்டிய தேவை இவற்றுள் ஒன்று.

நான்காவது விதி: வாசகருடைய நேரத்தைச் சேமிக்கவேண்டும்

நூலகப் பயனர்களுடைய தேவைகளைச் செயற்றிறனுடன் நிறைவேற்றக் கூடிய வல்லமை நூலகச் சேவையின் உயர்தரத்தின் ஒரு பகுதி என்பதை ஏற்றுக்கொள்வது இவ்விதியின் சிறப்பு. இதற்காக, பொருத்தமான வணிக முறைகளைப் பயன்படுத்தி நூலக மேலாண்மையை மேம்படுத்தவேண்டும் என அரங்கநாதன் ஆலோசனை வழங்கினார்.

நூலகச் சேகரிப்புக்களை ஒரு இடத்தில் மையப்படுத்துவது சாதகமானது என அவர் கருதினார்.

ஐந்தாவது விதி: நூலகம் ஒரு வளரும் உயிரினம்

நூலகமொன்றின் சூழல் மாற்றங்களையன்றி உள்ளார்ந்த மாற்றங்களின் தேவையையே இவ்விதி முக்கியமாகக் கவனத்தில் கொள்கிறது. பணியாளர் எண்ணிக்கையின் வளர்ச்சி, நூலகச் சேகரிப்புக்களின் வளர்ச்சி, பயனர் எண்ணிக்கை வளர்ச்சி என்பவற்றுக்கு இடமளிக்கக்கூடிய விதத்தில் நூலகம் இருக்கவேண்டும் என்பதே அரங்கநாதனின் கருத்து. இது, கட்டடம், வாசிப்பதற்கான இடவசதி, நூல் அடுக்குகள், விபரப்பட்டியலுக்கான இடவசதி என்பவற்றின் வளர்ச்சிக்கு இடமளிக்கவேண்டும் என்பதையே குறிக்கிறது.

பின்னர், 1933 ஆம் ஆண்டில் லீ பியரே பட்லர் எழுதிய *நூலக அறிவியல் ஓர் அறிமுகம்* என்ற நூலிலும் இப்பெயர் பயன்பட்டது. பட்லரின், புதிய அணுகுமுறை, நூலகவியலை சமூகத்தின் தகவல் தேவைகளை நிறைவேற்றப் பயன்படுத்தும் நோக்கத்துடன், கணிய முறைகளையும், சமூக அறிவியலின் எண்ணக்கருக்களையும் பயன்படுத்தி ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதை வலியுறுத்தியது. இது, பெரும்பாலும் நூலக நிர்வாகத்தில் காணப்படும் நடைமுறைப் பிரச்சினைகளுக்கு மட்டுமே மட்டுப்படுத்தப்பட்டு இருந்த நூலகப் பொருளியலின், வழிமுறைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட அணுகுமுறைக்கு எதிரானதாக அமைந்திருந்தது.

எண்ணிம நூலகம்

எண்ணிம நூலகம் (digital library, மின்னூலகம், மின்நூலகம்) என்பது எண்ணிம அல்லது மின்னியல் முறையில் நூல்கள், படங்கள், ஆவணங்கள், தகவல் தொகுப்புகளைச் சேகரித்து பாதுகாத்து வைத்திருக்கும் கணினி வழி அணுகக்கூடிய நூலகம் ஆகும். இதில் **எண்ணிம**

உள்ளடக்கங்களை (Digital content) கணினி இணையம் மூலமாக தொலைவில் இருந்தே அணுகிப் பெறலாம். எண்ணிம நூலகம் என்பது ஒரு தகவல் மீட்டெடுப்பு ஒருங்கியம் (information retrieval system) ஆகும். எண்ணிம நூலகமானது மின் நூலகம் (electronic library), மெய்நிகர் நூலகம் (virtual library) போன்ற பெயர்களாலும் குறிப்பிடப்படுகிறது.

மிக விரிவான எண்ணிம உள்ளடக்கங்களைச் சேகரித்து, மேலாண்மை செய்து, பாதுகாத்து அதன் பயனர்களுக்கு அத் தொகுப்புகளை தேவைப்படும் போது தேவையான அளவில் எழுதப்பட்ட கொள்கை விதிகளின்படி அளிக்கும் இருப்பல்லாத அமைப்புக்கு எண்ணிம நூலகம் என்று பெயர் என டெலோஸ் மின்னூலக உசாத்துணை முன்மாதிரி அமைவு (DELOS digital library reference model) விளக்கம் அளிக்கிறது.

எண்ணிம நூலக வகைகள்

எண்ணிம நூலகம் என்ற சொல்லுக்கு பல்வகை எண்ணிமத் தொகுப்புகள் மற்றும் அமைப்புகளை மேற்கோள் காட்டலாம். எனினும், ஓரமைப்பை மின்னூலகம் என்று குறிக்க, அந்த அமைப்பு தகவல்களைச் சேகரித்து மேலாண்மை செய்து அதைப் பயனர்கள் பெறும் வகையில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். எனவே, சில இணையதளங்களைக் கூட மின்னூலகம் என்று வகைப்படுத்தலாம். மிகப் பரவலாக அறியப்பட்ட மின்னூலகங்கள் குறிப்பாக, பெர்சியசு திட்டம் (project perseus), குட்டென்பெர்க் திட்டம் (Project Gutenberg), ஐபிபிலியோ ஆகியவை இணையத்தைவிட பழமையானவை ஆகும். மேலும், உலகளாவிய இணையம் மற்றும் தேடு பொறிகளின் திறன் வளர்ச்சி ஆகியவற்றால் ஐரோப்பிய நூலகம், காங்கிரசு நூலகம் ஆகிய மின்னூலகங்கள் தற்போது இணைய பின்புலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேம்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. பள்ளி, கல்லூரி, பொது நூலகங்களும் மின்னூல், ஒலி நூல், இசை, ஒளிப்படங்கள் போன்ற எண்ணிம உள்ளடக்கங்களை தரவிறக்கம் செய்வதற்கேற்ப மேம்படுத்தப்படுகின்றன.

ஓர் உள்ளடக்கம் உருவாக்கப்படும் போதே எண்ணிம அமைவில் இருந்தால் அதை இயல்பு எண்ணிம உள்ளடக்கம் (born-digital) என்றும், பருண்மையாக உள்ள புத்தகங்கள், காகிதங்களை எண்ணிம வடிவிற்கு மாற்றினால் அதை எண்ணிமப்படுத்திய உள்ளடக்கம் (digitized) என்றும் அழைக்கலாம். இருப்பு வடிவிலும், எண்ணிம வடிவிலும் உள்ளடக்கத் தொகுப்புகளைக் கொண்டுள்ள நூலகத்திற்கு கலப்பு நூலகம் (hybrid library) என்று பெயர். காட்டாக, அமெரிக்கன் மெமரி (American Memory) என்பது காங்கிரசு நூலகத்தில் உள்ள ஒரு எண்ணிம நூலகம் ஆகும். சில இன்றியமையான எண்ணிம நூலகங்கள் நீண்ட நாளைய ஆவணக் காப்பகங்களாகவும் செயல்படுகின்றன. எ.கா. ஈபிரிண்ட் ஆர்க்சிவ் (ePrint arXiv), இணைய ஆவணகம் (Internet Archive).

கல்வியக களஞ்சியங்கள்

பெரும்பாலான கல்வி நிலையங்கள் அவற்றின் புத்தகங்கள், கட்டுரைகள், ஆராய்ச்சிக் குறிப்பேடுகள், வெளியீடுகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு கல்வியக களஞ்சியமாக மாற்றி வருகின்றன. அவை இயல்பு எண்ணிம அல்லது எண்ணிமப்படுத்திய உள்ளடக்கங்களாக அமைந்துள்ளன. இவற்றில் பல களஞ்சியங்கள் அவற்றின் உள்ளடக்கங்களை பொதுமக்களும் சில விதிகளுக்குட்பட்டு பயன்படுத்த அனுமதிக்கின்றன. கல்வியக மற்றும் நிறுவனங்களின் இலவச களஞ்சியங்கள் சில வேளைகளில் எண்ணிம நூலகங்கள் என்றே அழைக்கப்படுகின்றன.

எண்ணிம ஆவணங்கள்

ஆவணங்கள் என்பவை நூலகங்கள் என்பதிலிருந்து வேறானவை. வழமையாக ஆவணங்கள் எனப்படுபவை,

1. முதன்மை ஆதாரத் தகவல்களைக் கொண்டிருப்பவை. அ. தாவது, தனிநபர், நிறுவனங்களால் நேரடியாக உருவாக்கப்பட்ட எழுத்து, காகித அச்ச ஆகியவற்றை தொகுத்து வைத்திருப்பது. (நூலகத்தில் காணப்படும் புத்தகம் உள்ளிட்டவை துணைமுதல் ஆதாரத் தகவல்கள் ஆகும்)

2. உள்ளடக்கங்களை தனித்தனியாக அல்லாமல் வகைப்படுத்தி வைத்தல்.
3. தனித்துவமிக்க உள்ளடக்கங்களைக் கொண்டிருத்தல், என வரையறுக்கப்படும்.

ஆக்சுபோர்டு நூல் ஆவணகம் (The Oxford Text Archive) கல்வி சார்ந்த முதன்மை ஆதாரத் தகவல் உள்ளடக்கங்களைக் கொண்ட பழமையான எண்ணிம ஆவணகம் ஆகும்.

எண்ணிம நூலக முன்னோடிகள்

குட்டென்பர்க் திட்டம் (Project Gutenberg), கூகுள் புத்தக தேடி (Google Book Search), இணைய ஆவணகம் (Internet Archive), கார்னெல் பல்கலைக்கழகம், காங்கிரசு நூலகத்தின் உலக மின்னூலகம் (World Digital Library), மிச்சிகன் பல்கலைக்கழகத்தில் உள்ள மின்னூலகம், கார்னெகி மேலன் பல்கலைக்கழகத்தின் பத்து இலட்சம் புத்தகச் செயற்திட்டம் (Million Book Project) ஆகியவை எண்ணிம நூலக உருவாக்கம், மேலாண்மையில் முன்னோடிகள் ஆகும்.

மின்னூலகத்தின் எதிர்காலம்

கூகுள், பத்து இலட்சம் புத்தகச் செயற்திட்டம், எம்எஸ்என், யாகூ போன்ற நிறுவனங்களில் பெருமளவிலான எண்ணிமப்படுத்தல் திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது. கூகுள், யாகூ, எம்எஸ்என் ஆகிய நிறுவனங்களின் முயற்சியால் புத்தகங்களைக் கையாள்வதிலும், காட்சிப்படுத்துதலிலும், புதிய தொழிற்நுட்பங்களான மின்னூல், ஒளி தகவெற்பி(optical character recognition) போன்றவற்றாலும் மின்னூலகம் மிக வேகமாக வளர்ந்து வருகிறது. நூலகங்களில் ஒலி, ஒளி உள்ளடக்கத் தொகுப்புகள் இருப்பது போல மின்னூலகமும் உருவாகி வருகின்றன.

நன்மைகள்

எளிதில் அணுகி நூல்கள், ஆவணங்கள், பல்வேறு ஒலி, ஒளித் தகவல்களைப் பெறமுடியும் என்பதால் எண்ணிம நூலகங்கள் தற்போது வணிக மற்றும் அரசுகளின் விருப்பமான துறையாகி வருகிறது. மரபான நூலகங்களில் ஓரளவிற்கே தகவல்களைச் சேகரித்து வைக்க முடியும். ஆனால் எண்ணிம நூலகம் அமைக்க குறைந்த இடமே போதுமானது என்பதால் மிக மிக அதிக தகவல்களைச் சேமித்து வைக்க முடிகிறது.

இருவகையான நூலகத்திலும் உள்ளடக்க வகைப்படுத்தல் செய்தாலும், எண்ணிம நூலகத்தின் வகைப்பாடானது மிகப் புதிய நுட்பங்களைப் பயன்படுத்துகிறது. இதனால் எளிதான உள்ளீடுகளைக் கொண்டு நூல்கள், ஆவணங்கள், ஒலி, ஒளிக் குறிப்புகளை எளிதில் பெற முடியும். மேலும், விக்கிப்பீடியா, வலைப்பதிவுகள் போன்றவற்றில் இருந்தும் தகவல்களைப் பெற முடியும். எண்ணிமப்படுத்துவதால் ஒரே தகவல்களை ஏராளமான பயனர்கள் ஒரே நேரத்தில் பெற முடியும். ஆனால் மரபான நூலகங்களில் நூல்களின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைந்த அளவிலேயே இருப்பதால் ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே அது கிடைக்கக் கூடியதாக இருக்கும்.

இணைய ஆவணகம்

இணைய ஆவணகம் (Internet Archive) அல்லது இணைய ஆவணக் காப்பகம் என்பது இலவச, திறந்த கணினிவழிமின்னூலகம் மற்றும் உலகளாவிய இணைய தள ஆவணப்படுத்தல் ஆகியவற்றை கட்டமைத்து பேணும் ஓர் இலாப நோக்கமில்லா நிறுவனமாகும். இதன் அலுவலகம் ஐக்கிய அமெரிக்காவில் கலிபோர்னியா மாநிலம், சான் பிரான்சிஸ்கோ நகரில் உள்ள பிரிசிடியோ எனுமிடத்தில் உள்ளது. இணைய ஆவணகத்தின் தகவல் தொகுப்பு மையங்கள் சான் பிரான்சிஸ்கோ, ரெட்வூட் நகரம், மவுண்டன் வியூ ஆகிய இடங்களில் அமைந்துள்ளன. இணைய ஆவணகத்தில் உலகளாவிய இணையத்தின் கண நேரப் படமங்கள் (Snapshots) (பல்வேறு நேரங்களில் எடுக்கப்பட்ட பக்கங்களின் படம் ஆவணம்), மென்பொருட்கள், திரைப்படங்கள், நூல்கள், ஒலிப்பேழைகள் ஆகியவை சேமிக்கப்படும்.

இணைய ஆவணகத்தின் நிலைத் தன்மையை உறுதிப்படுத்தும் பொருட்டு அதன் சேகரிப்புகள் அனைத்தும் எகிப்துநாட்டில் உள்ள பிபிலியோதெகா அலெக்சாண்டிரினா (Bibliotheca

Alexandrina) எனும் நூலகத்தில் ஆடிவிம்பம் (mirror)^[1]செய்யப்படுகிறது. உலகில் ஆடிவிம்பம் செய்யப்பட்ட ஒரே நூலகம் இதுவாகும்.

இணைய ஆவணகத்தின் சேகரிப்புகள் ஆய்வாளர்கள், வரலாற்றாசிரியர்கள், பொதுமக்கள் உள்ளிட்டோருக்கு இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. இந்த அமைப்பு அமெரிக்க நூலகக் கூட்டமைப்பின் உறுப்பினராகவும் உள்ளது. இணைய ஆவணகத்தை ஒரு நூலகம் என்று கலிஃபோர்னியா மாநிலம் அலுவல் நிலையில் அங்கீகரித்துள்ளது.

வரலாறு

பிரெவஸ்டர் காலை (Brewster Kahle) என்பாரால் 1996-ஆம் ஆண்டு இணைய ஆவணகம் தொடங்கப்பட்டது. கலாச்சார, பண்பாட்டு படிவங்களைக் காப்பதற்கு உலகின் பெரும்பாலான சமூகங்கள் மிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றன. அந்த படிவங்கள் நினைவில் இல்லாவிட்டால் எந்தவொரு நாகரிகமும் தனது வெற்றி, தோல்விகளில் இருந்து கற்றுக் கொள்ள முடியாது. நமது கலாச்சாரம் தற்போது மிக அதிகளவிலான கலாச்சாரப் படிவங்களை எண்ம வடிவில் உருவாக்குகிறது. அவ்வாறு உருவாக்கப்படும் படிவங்களைப் பாதுகாத்தலோடு, ஆய்வாளர்களுக்கும், வரலாற்றாசிரியர்களுக்கும், அறிஞர்களுக்கும் அளித்து உதவுவதே இணைய ஆவணகத்தின் நோக்கமாகும் என்று அந்த இணையத்தளம் தனது குறிக்கோள் பற்றிக் கூறுகிறது.

பெயர்க் காரணம்

தி ராக்கி அண்டு புல்வின்சில் சோ (The Rocky and Bullwinkle Show) எனும் நாடகத்தில் பீபாடி மற்றும் செர்மான் ஆகியோர் பயன்படுத்தும் காலப் பொறியின் பெயர் WABAC machine என்பதாகும். வரலாற்றில் நிகழும் இன்றியமையாத நிகழ்வுகளை ஒரு சான்றாளனாக இருந்து அவற்றை மாற்றாமல் காப்பது என்பது இதன் பொருள். அதிலிருந்தே வந்தவழிப் பொறி (Wayback Machine) என்ற பெயரை இணைய ஆவணகம் உருவாக்கியது.

நூல் தொகுப்பு

உலகின் பல்வேறு நூலகங்களிலிருந்து பெறப்பட்ட எண்மயமாக்கப்பட்ட நூல்களின் தொகுப்பும் இதில் உள்ளன. 2008-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதக் கணக்கீட்டின்படி இணைய ஆவணகத்துக்கு ஐந்து நாடுகளில் பதினெட்டு மேவுதல் (scanning) மையங்கள் உள்ளன. இதில் நாளொன்றுக்கு ஆயிரம் நூல்கள் மேவுதல் மூலம் எண்மயப்படுத்தப்படுகின்றன. இவை பல்வேறு நூலக, தன்னார்வ நிறுவனங்களின் நிதியுதவியால் செயல்படுகின்றன. 2008-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதக் கணக்கீட்டின்படி 10 இலட்சம் நூல்கள் இணைய ஆவணகத்தில் இருந்தன. இவை 0.5 பெடாபைட்டுகள் அளவிற்கு உள்ளன. இதில் ஒளிப்படம்ங்கள், வெட்டப்பட்ட படிமங்கள், பிடிஎஃப் படிவங்கள், முதன்மைத் தகவல்கள் ஆகியவை உள்ளடங்கும். 2006 மற்றும் 2008-ஆம் ஆண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலக்கட்டத்தில், மைக்ரோசாஃப்ட் நிறுவனம் தனது நிகழ் நூல் தேடி (Live Search Books) திட்டத்துக்காக இணைய ஆவணகத்துடன் தொடர்பேற்படுத்தியது. பொருளுதவி, கருவியுதவி வழங்கியதன் மூலம் மூன்று இலட்சம் நூல்கள் எண்மயப்படுத்தப்பட்டன. 2008-ஆம் ஆண்டு மே 23-ஆம் தேதி தனது திட்டத்தை நிறுத்திக் கொள்வதாக மைக்ரோசாஃப்ட் நிறுவனம் அறிவித்தது.

2007-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதவாக்கில் கூகிள் நூல் தேடி இடமிருந்து நூல்களைப் பெற்றது. இணைய ஆவணகத்தில் 2008-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் இருந்த மொத்த நூற் தொகுப்புகளில் பாதியளவு கூகிள் நூல் தேடியிலிருந்து பெறப்பட்டவையாக இருந்தன. கூகிளில் உள்ளது போன்றே இணைய ஆவணகத்தில் உள்ள நூல்களும் உள்ளன.

நடமாடும் இணைய ஆவணகம்

இணைய ஆவணகத்தை பயனர்களின் இடங்களுக்கே நேரடியாகக் கொண்டு செல்ல செப்டெம்பர் 30, 2002-ஆம் ஆண்டு துவங்கப்பட்டதே நடமாடும் இணைய ஆவணகம் (Internet Archive Bookmobile) ஆகும். அமெரிக்கா முழுவதும் பயணம் மேற்கொள்ளும் இவ்வாகனம், பொது மக்கள்

கூடும் இடங்களான நூலகங்கள், பள்ளி, கல்லூரிகளில் நிறுத்தப்படும். இணைய ஆவணகத்தில் உள்ள நூல்களை இந்த வாகனத்தில் இருந்தபடி தேர்ந்தெடுத்து படிக்கலாம். அதை வேண்டுகளின் அடிப்படையில் அச்சடித்தும் நூல்களாகவும் பெறலாம். இதற்காக இதில் செயற்கைக்கோள் தொடர்பு வசதியும் செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு அச்சடிக்கப்படும் நூல்களின் பட்டியல் மூலம் மக்களுக்கு மிகத் தேவையான நூல்கள், ஆவணங்கள் எவை என்பதை அறிய இயலும். அதன் மூலம் அது தொடர்பான உள்ளடக்கங்களை இணைய ஆவணகத்தில் மேலும் அதிகமாக்க முடியும்.

திறந்த நூலகம்

இணைய ஆவணகத்தின் மற்றொரு திட்டம் திறந்த நூலகம் (Open Library) ஆகும். பீட்டா நிலையில் உள்ள இத்திட்டத்தில், உலகில் வெளியான நூல்களின் பட்டியல், தகவல் தொகுப்புகள் இடம்பெறும். திறமூல அமைப்பில் உள்ள இது உலகப் பட்டியல் (WorldCat) எனப்படும். இதில் ஏறத்தாழ இரண்டு கோடி நூல்களின் பட்டியலும், பத்து இலட்சம் முழுமையான நூல்களின் தேடத்தகுந்த பட்டியலும் இடம்பெற்றுள்ளது. திறமூல மென்பொருள் (Open Source Software) திட்டமான இதன் மூல நிரல் திறந்த நூலகத்தில் இலவசமாகக் கிடைக்கிறது.

குறிப்புகள்

1. <http://www.greenstone.org>
2. <https://ta.wikipedia.org>
3. <http://www.archive.org>
4. Harris, Michael H. *History of Libraries in the Western World*. 4th ed. Lanham, Maryland: Scarecrow, 1995. 3 - "நூலகத்துக்கும், ஆவணக் காப்பகத்துக்கும் இடையேயான வேறுபாடு ஒப்பீட்டளவில் அண்மைக் காலத்தது ஆகும்."
5. தூவி பதினம் வகைப்பாடு (DDC) 1876ல் வெளியிடப்பட்ட அதன் முதலாவது பதிப்பில் அதன் 19 ஆவது வகுப்பிற்கு "நூலகப் பொருளியல்" என்று பெயரிட்டிருந்தது. 2வது பதிப்பில் அது வகுப்பு 20க்கு நகர்த்தப்பட்டது. எனினும் "நூலகப் பொருளியல்" என்னும் பெயர் 14வது பதிப்பு வரை (1942) மாறாமல் இருந்தது. 15வது பதிப்பில் (1951) இப்பெயர் "நூலக அறிவியல்" என மாற்றப்பட்டு 17வது பதிப்புவரை (1965) பயன்படுத்தப்பட்டது. 18வது பதிப்பில் (1971) இவ்வகுப்பு "நூலகமும் தகவல் அறிவியலும்" எனப் பெயர் மாற்றம் பெற்றது.
6. Jump up† Lemke, Antje Bultmann, "Gabriel Naude and the Ideal Library" (1991). *Library Associates*. Paper 280. பக்.29
7. Garfield, Eugene (6). "A Tribute to S. R. Ranganathan, the Father of Indian Library Science. Part 1. Life and Works". *Essays of an Information Scientist* 7: 38, 39
8. Sarada Ranganathan Endowment for Library Science, *Memorabilia Ranganathan, Ranganathan Centenary Series* 5, Bangalore, 1994. பக். V.
9. Garfield, Eugene (6). "A Tribute to S. R. Ranganathan, the Father of Indian Library Science. Part 1. Life and Works". *Essays of an Information Scientist* 7, 1984, பக். 38, 39
10. Sarada Ranganathan Endowment for Library Science, *Memorabilia Ranganathan, Ranganathan Centenary Series* 5, Bangalore, 1994. பக். VI
11. Greenstein, Daniel I., Thorin, Suzanne Elizabeth. *The Digital Library: A Biography*. Digital Library Federation (2002) ISBN 1933645180. Accessed June 25, 2007.
12. L. Candela et al.: *The DELOS Digital Library Reference Model - Foundations for Digital Libraries*. Version 0.98, February 2008 (PDF)
13. "Fedora Commons and DSpace Foundation Join Together to Create DuraSpace Organization". பார்த்த நாள் 2009-06-08.
14. "The DSpace team recognized the value of the OAIS framework and recast the repository's architecture to accommodate this archival framework" Baudoin, P.; M. Branschofsky (2004), *MIT's DSpace experience: a case study*
15. Committee on Institutional Cooperation: Partnership announced between CIC and Google, 6 June 2007, Retrieved 7 July 2007.
16. Breeding, Marshall. "Preserving Digital Information." *Information Today* 19:5 (2002).

This document was created with the Win2PDF "print to PDF" printer available at <http://www.win2pdf.com>

This version of Win2PDF 10 is for evaluation and non-commercial use only.

This page will not be added after purchasing Win2PDF.

<http://www.win2pdf.com/purchase/>

இணையத்தில் பதிவிறக்கம் செய்ய www.iaraindia.com
 தமிழாய்வுச் சங்கமம் - பன்னாட்டு ஆய்விதழ்
 ISSN: 2320-3412(P), 2349-1639(O)
 Impact Factor: 3.458(CIF), 3.669(IRJIF)
 பகுதி VII, பதிப்பு 20, ஏப்ரல்-செப்டம்பர் 2020
 Formally UGC Approved Journal (64089), © Author

பண்டைத் தமிழரின் அறம் சார்ந்த சிந்தனைகளும் பாரம்பரியமும் - ஒரு ஆய்வுப் பார்வை

முனைவர் ம.மணிமேகலை

தமிழ்ப் பேராசிரியர், சமூக அறிவியல் துறை,
 அன்பில் தர்மலிங்கம் வேளாண்மைக் கல்லூரி மற்றும் ஆராய்ச்சி நிலையம்,
 திருச்சிராப்பள்ளி-27

ஒரு சமுதாயத்தின் நலனை அறிவதற்கு அச்சமுதாய மக்களின் கருத்து வளம் அளவுகோலாக அமைகின்றது. இத்தகைய கருத்துவளம் காலம் காலமாக நம் முன்னோர்களிடையே நேரிய சீரிய பாதையாக அமைந்து வந்திருக்கும் பாரம்பரியக் கூறினை இக்கட்டுரை ஆய்கின்றது.

சடங்குகளை, உணவு முறைகளை, கலை, விளையாட்டு போன்ற நடைமுறைகளை நாம் நமது பண்பாடு எனவும், தமிழர்களின் மரபு என்றும், வாழ்வியல் நெறிமுறைகள் என்றும் பகுத்தும் வகுத்தும் பலவாறு இயம்பி இன்புறுகின்றோம். காலம் காலமாகக் கடைபிடிக்கப்பட்டு வரும் அனைத்து நடைமுறைகளும், நிகழ்வுகளும் ஒவ்வொரு நிலையிலும் அறம் என்பதே நெறியாகக் கொண்டு நம் வாழ்க்கையை நம் முன்னோர்கள் அழகான பாதையாக வகுத்துக் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். இது நாம் அறிந்ததே. பழக்க வழக்கங்களையும் நடைமுறைகளையும் நாம் பாரம்பரியம் என்று சொல்வதுபோலவே நம்முடைய முன்னோர்களின் சிந்தனைகளும், படைப்புகளும் ஒரே மாதிரியான அறம் சார்ந்த சிந்தனைகளாகக் காணப்படுவதை அடிப்படையாகக் கொண்டு, நடைமுறைகள் மட்டுமே பாரம்பரியம் அல்ல, நம் முன்னோர்களின் சொல்லும், அவர்தம் சிந்தனைகளும், எண்ணங்களுமே பாரம்பரியம்தான் என்பதனைப் பேசு பொருளாக நாம் மாற்ற வேண்டும். நம்முடைய முன்னோர்களின் எண்ணங்களையும் மரபு வழிப்பட்டதாகக் கொண்டு, தலைமுறை மாறியும், பேசப்பட்டு வருகின்ற ஒரே

மாதியான எண்ணங்களையும் நாம் பாரம்பரியம் என்றே குறிப்பிட வேண்டும் என்று வலியுறுத்துவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

செம்மையான கருத்து வளத்தை தமிழ்ச்சமுதாய மக்களின் இலக்கியங்களில் காணலாம். இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியங்கள், பதினெண்கீழ்க் கணக்கு நூல்கள், காப்பியங்கள், பக்தி இலக்கியங்கள் என ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்தில் தோன்றிய இலக்கியங்கள் மூலமாக, நம் முன்னோர்கள் வாழ்க்கையின் உயரிய நெறிகளைத் தம் அனுபவத்தாலும், அறிவாலும், சிந்தையாலும் உணர்ந்து, உரைகல்லாக நமக்கு ஆக்கி அளித்துள்ளதை சான்றாக நாம் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

தொல்காப்பியக் கால எண்ணங்களும் சிந்தனைகளும் :

தொல்காப்பியம், பண்டைத் தமிழரின் வாழ்க்கை முறையைப் பாங்குற எடுத்துக் காட்டும் ஓர் ஒப்புயர்வற்ற விழுமிய நூலாகும். தொல்காப்பியத்தில் கூறப்பெறும் செய்திகள் யாவும் பண்டைத் தமிழர்தம் வாழ்வியல் இலக்கணமாக மிளிர்வதை நமக்கு எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைகின்றது. இவ்விடத்தில் ஒரு உண்மையை நாம் சிந்தித்தல் வேண்டும். காதலும் வீரமும் தமிழருக்கு உரித்தான பொருள் என நாம் மார்தட்டிக் கொண்டாலும் காதல் நிகழ்வுகளும் வீர நிகழ்வுகளும் எல்லா மொழிகளிலும் எல்லா நாட்டு படைப்புகளிலும் கருப்பொருளாய் அமைந்து பாடல்களாய், இலக்கியங்களாய், நாடகங்களாய் மிளிர்கின்றன. ஆயினும் இந்த இரு உணர்ச்சிகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு திணை, துறைகள் அமைத்து இலக்கண வரம்பிற்குள் அடக்கி இலக்கிய மரபாக ஆக்கி வைத்த பெருமை நம் தமிழ்மொழிக்கு மட்டுமே உரித்தான சிறப்பாகும். இச் சிந்தனைப் பாங்கே இன்றுவரை இலக்கிய உலகில் மரபாக, பாரம்பரியமாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றது என்பதற்கு இருவேறு கருத்துக்களில்லை. உலக வழக்கினை நாடக வழக்காகச் செய்து கலையாக மிளிர் வைத்த பெருமை தொல்காப்பியரையே சார்ந்தது.

தொல்காப்பியத்தில் கூறப்பெறும் செய்திகள் யாவும் பழைய உலகவாழ்க்கையும், செய்யுள் வழக்கையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு விளக்கப்பெறுகின்றன. மக்கள் வாழ்க்கையில் இயல்பாகக் காணப்பெறும் ஒழுக்கம் 'உலகவழக்கு' என்றும், அவ்வுலக வழக்கில் சிறந்தனவாக உள்ளவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்துப் பிற்கால மக்களின் உலகவழக்கு சிறப்பாக நடைபெறுதற் பொருட்டுப் புலவர்களால் பலபடப் புனைந்து செய்யப்பெறுவது 'நாடகவழக்கு' என்றும் வழங்கப்பெறும். இந்த இருவகை வழக்குகளும் கலந்ததே 'செய்யுள் வழக்கம்' ஆகும். ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரே இவற்றை,

“நாடகவழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும்

பாடல் சான்றபுலனெறிவழக்கம்” - (அகத்திணை-நூற்.56)

என்ற நூற்பாவில் குறிப்பிடுவர். எனவே, தொல்காப்பியம் பண்டைத் தமிழரின் வாழ்க்கையைப் பாங்குற எடுத்துக்காட்டும் ஓர் ஒப்புயர்வற்ற விழுமிய நூல் என்பது பெறப்படும்.

தொல்காப்பியனார் 'அறம்' என்பதை ஒன்றாகக் குறிப்பிட்டாரேயன்றி அதனை இல்லறம் என்றோ, துறவறம் என்றோ இரண்டாகப் பகுக்கவில்லை. இம்மை இன்பம் விழைந்து தாம் காதலன்பு பாராட்டிய மனைவி மக்களோடு ஒருங்கிருந்து நடத்திய அன்பு வாழ்க்கையும், முதுமை தொடங்க, மறுமையின்பம் அவாவி மனைவி மக்கள் தமக்குத் தொண்டு செய்ய இம்மையிலிருந்து நீங்கி, இறைவன் திருவருளில் தமது உணர்வினை தோய்வித்திருக்கும் தவ வாழ்க்கையும் ஓர் அறத்தினுள்ளேயே அமைந்த இருவகை நிலைகளாகும் என்பதனையே தொல்காப்பியர்,

“காமஞ் சான்ற கடைக்கோட் காலை
ஏமஞ் சான்ற மக்களொடு துவன்றி
அறம்புரி சுற்றமொடு கிழவனும் கிழத்தியும்
சிறந்தது பயிற்றல் இறந்ததன் பயனே”

(கற்பியல்-நூற்பா 51-இளம்)

என்ற நூற்பாவினால் நமக்கு அறிவுறுத்துகின்றார். தொல்காப்பியரின் இத்தகைய எண்ணம், அவர் மனிதகுலம் எவ்வாறு தம்முடைய வாழ்க்கையை நகர்த்திக் கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்று இலக்கணம் வகுப்பதாக அமைகின்றது. **உயர்ச்சியும் தாழ்ச்சியும்:**

'பொருளல்லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்' நிலை பண்டைத் தமிழர்களிடையேயும் காணப்பட்டது. செல்வம் உடையவர்கள் உயர்ந்தவர்களாகவும் வறியவர்கள் தாழ்ந்தவர்களாகவும் கருதப்பெற்றனர். இஃது,

“இன்மையதிளிவும் உடைமைய துயர்ச்சியும்” - (அகத்திணை-நூற்.44)

என்ற நூற்பா அடியால் பெறப்படும். பொருள் உள்ளவர் உயர்ந்தோர், இல்லாதவர் இழிந்தோர் என்ற மனப்பான்மை பண்டிருந்தே தொடர்ந்து வந்துகொண்டிருக்கும் தவறான மனப்பான்மையாகும். ஆயினும், செல்வமுடையவர்கள் பிறருக்கு உதவி செய்யாது தன்னலக்காரர்களாக இருப்பின் அவர்கள் மக்களால் பழிக்கப்பட்டனர்; அறிஞர்களாலும் புலவர்களாலும் வெறுக்கப்பட்டனர்; என்பதனை,

“கொடுப்போர் ஏத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தலும்”

- (புறத்திணை-நூற்.29)

என்ற அடியால் பெறப்படுகின்றது. இதனையே ஒளவையாரும்,

“இட்டார் பெரியோர் இடாதார் இழிகுலத்தோர்” - (நல்வழி:2)

நமக்கு நினைவு கூர்கின்றார், பல தலைமுறை தாண்டியும் ஒன்றுபட்ட சிந்தனை மட்டுமல்ல; நல்லதை வலியுறுத்தும் சிந்தனையுமாகும்.

சங்க இலக்கியம் காட்டும் நம் முன்னோர்களின் சொல்லும் சிந்தனையும் :

சங்ககாலத்தில் வாழ்ந்த நம் முன்னோர்களின் சிந்தனைப் போக்கு எத்திசையை நோக்கியதாக இருந்தது என்பதனைப் பதிவு செய்யும் நோக்கில் எட்டுத்தொகை நூல்களிலிருந்து ஓரிரு சான்றுகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. அகம் பேசும் கலித்தொகை, நற்றிணை, குறுந்தொகை ஆகிய இலக்கியங்கள் அறிவுறுத்துகின்ற புறச்சிந்தனையை ஈண்டு ஒரு சோறு பதமாகக் காண்போம்.

கலித்தொகை:

பொருள் தேடிக் குவித்தாலும், புகழ் சேர்த்துப் பெருமை கொண்டாலும் இல்லற வாழ்க்கை என்பது உண்மையான அன்பினையே அடிப்படையாகக் கொண்டு இயங்குகின்றது என்ற உண்மையை நம் முன்னோர்கள் உணர்ந்து நினைந்து நினைந்து உருகி வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள் என்பதனை, உண்மையான அன்பிருந்தால் வறுமையிலும் செம்மையான இன்பத்தினைப் பெறலாம் என்று பின்வரும் பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றன.

“ஒரோஓ கைதம்முட் தழீஇ – ஒரேஓ கை
ஒன்றன் கூருடை உடுப்பவரே யாயினும்
ஒன்றினார் வாழ்க்கையே வாழ்க்கை” (கலி: 18:9-12)

குறுந்தொகை:

அன்போடு பொருந்திய இல்வாழ்க்கையேயானாலும், பொருள் இன்றியமையாதது. ஆயினும், அப்பொருள் அறத்தின் வழியே பெறப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும் என்பதனைப் பல இலக்கியங்கள் பல்வேறு சூழ்நிலையிலும் வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றன. முன்னோர் ஈட்டிய செல்வத்தைக் கொண்டு சுகமாய் வாழ்தலும், பொருள் தேடும் முயற்சியில்லாமல் சோம்பியிருத்தல் ஆகிய இவ்விரண்டும் அறமன்று; மிக இழிவானது எனக் குறுந்தொகை சிந்திக்கின்றது.

“உள்ளது சிதைப்போர் உளரெனப் படார்

இல்லோர் வாழ்க்கை இரவினும் இளிவு (குறு: 283)

அகநானூறு:

வாழ்க்கையில் அறச்செயல்கள் பல புரிந்து செம்மையான வாழ்க்கை வாழ்வதற்குப் பிறர் கடைவாயில் சென்று பொருள் வேண்டி நிற்கும் இழிநிலை அடையாமலிருக்கவும் பொருள் மிகவும் தேவை. ஆயினும், அப்பொருள் தீயவழியில் பெற்றால் ஒவ்வாது அழியும் என்றும், அறனும் அன்றே ஆக்கமும் தேயும் என்கின்றது அகநானூறு.

“அறங்கடைப் படாஅ வாழ்க்கையும் என்றும்

பிறன் கடைச் செலாஅச் செல்வமும் இரண்டும்
பொருளின் ஆகும்”

(அகம்:155)

நற்றிணை:

‘நாகரிகம்’ என்றால் என்ன? நாகரிக வாழ்க்கை என்பதன் பொருள் யாது? என்பதற்கு நற்றிணை மிக அழகாக விளக்கம் தருகின்றது. நம் முன்னோர்களின் செம்மைத் திறம் வாய்ந்த சிந்தை மிக அழகாக வெளிப்படுத்துகின்றது. பிறர் மனம் புண்படாத சொல்லும் செயலும் நிறைந்து, உயர்ந்த பண்பு கொண்ட மக்களையே நாகரிகம் உடையவர்கள் என்கின்றது நற்றிணை. ஏதேனும் ஒரு காரணம் கருதி, தன் உயிரான நண்பன் நஞ்சையே தருகின்றான் என்பதை அறிந்திருந்தபோதும் தனக்குக் கொடிய நஞ்சினைத் தருகின்ற செயலைக் கண்டு சினம் கொள்ளாது, அதனை மறுப்பதனால் தன் நண்பனின் உள்ளம் வருந்துமே என்றெண்ணி புன்னகை முகம் மாறாமல், சிறிதும் தயக்கமின்றி மனம் புண்படாமல் நஞ்சினை உண்பவனே நாகரிகம் மிக்கவன் என்கிறது நற்றிணை.

“முந்தையிருந்து நட்டோர் கொடுப்பின்

நஞ்சும் உண்பர் நனிநாகரிகர்” (நற்றிணை:355)

பிறர் மனம் நோகாது நடக்கின்ற தன்மையே மனிதப் பண்பாகக் கொள்ளப் பெறுகின்றது. இதன் மூலமாக, நம் முன்னோர்களின் அறம் தோய்ந்த சிந்தனை என்ன என்பதற்கான பதிலுரை வலுப்பெறுகின்றது.

புறநானூறு:

நம் முன்னோர்களின் சிந்தனைக்கு சிகரம் கண்டதுபோல, இப்புறநானூற்றுப் பாடல் மகுடம் சூட்டுகின்றது. நம் முன்னோர்களின் செவ்விய சிந்தனையைத் தெளிவுற அழகுபடுத்திக் கூறலில் புறநானூறு போல ஒரு இலக்கியம் உண்டா? எனும் போற்றும் விதமாக இந்தப் பாடல்கள் எல்லாம் புனையப்பட்டிருக்கும். சான்று சில:

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்

தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா

நோதலும் தணிதலும் அவற்றோரன்ன

சாதலும் புதுவது அன்றே வாழ்தல்

இனிதுஎன மகிழ்ந் தன்றும் இலமே” (புறம்:192:1-5)

எல்லா ஊர்களும் நாங்கள் வாழ்கின்ற ஊரே; எல்லா மக்களும் எங்களது உறவினர்களே; நமக்கு உண்டாகும் நன்மையும் தீமையும் நாம் சொல்லுகின்ற சொல்லாலும், செய்கின்ற செயலாலும் நம் எண்ணங்களாலும் உருவாவதேயன்றி வேறல்ல; பிறப்பும் இறப்பும் உலகப் பொதுவாகும். உயிர் வாழ்வை இனியது என்று

மகிழ்ச்சி அடைந்ததும் இல்லை; வெறுப்பு உண்டாகும்போது உயிர் வாழ்வை, துன்பம் என்று வெறுத்தலும் இல்லை எனும் சான்று உலக வாழ்வியல் தத்துவத்தை மிக அழகாக எடுத்துரைக்கின்றது. இதுபோலவே,

“ ஈயென இரத்தலிழிந்தன்று அதனெதிர்
ஈயே னென்றல் அதனினும் இழிந்தன்று
கொள்ளெனக் கொடுத்தல் உயர்ந்தன்று அதனெதிர்
கொள்ளேன் என்றல் அதனினும் உயர்ந்தன்று” (புறம்:204)

நம் முன்னோர்களின் சிந்தனையும் எண்ணவோட்டங்களும் எத்தகைய பெருமையும், உன்னதமும், தூய்மையும் நிரம்பியது என்பதற்கு இப் புறநானூறு அடியே உச்சமாகும்.

ஒருவரிடம் யாசகம் கேட்டு இரத்தல் என்பது மிக மிக இழிவானது; அத்தகைய இழிசெயலை, தன்மானத்தை விட்டு ஒருவர் கைநீட்டி யாசகம் கேட்கும்போதும் கருணை இல்லாது ஈயேனென்று மறுத்தல், யாசித்தலைவிடவும் மிகவும் இழிவானது என்கிறார் கழைதின் யானையார். தன்னை நாடி வருவோனின் மனக்குறிப்பை அறிந்து அவர் கேட்காமலேயே அவர் நினைப்பவற்றைக் கொடுத்தல் என்பது மிகமிக உயர்வானது. அவ்வாறு கேளாமலேயே கொடுத்தும், தேவையிருந்தபோதும் அதனை வாங்கமாட்டேன் என மறுத்தல் அதைவிடவும் மிகமிக உயர்வானது என்கிறார் புலவர். ஆக, நடைமுறை வாழ்க்கையில் மிக இழிவானது எது? மிக உயர்வானது எது? என முன் வைக்கின்றார் புலவர். இது போன்ற நம் முன்னோர்களின் சிந்தனைப்போக்கு எண்ண, எண்ண வியப்பினைத் தருகின்றது. எத்தகைய உயர்ந்த சிந்தனை இதுவென மலைக்க வைக்கின்றது.

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் முன்னோர்களின் சொல்லும் எண்ணங்களும்:

குறள்மொழியைக் கடந்த வேறு பொருள் உலக வாழ்வியல் நடைமுறையில் இல்லையென்றே உரைப்பது சத்திய வாக்காகும். வள்ளுவனின் வாக்கிற்கு இணையான வேறு சிந்தை எம்மொழியினும், எந்நாட்டவரினும் நாக்கிலும் வாக்கிலும் இயைந்திருக்கிறதா என்பது ஐயமே. வள்ளுவனின் எண்ணவோட்டம் ஒன்றே இக்கட்டுரையின் உறதிப்பாட்டிற்கு வலுசேர்ப்பதாக அமையும். 1330 குறள்களுமே நம் முன்னோர்களின் செவ்விய வாழ்க்கை நடைமுறைக்கு சான்றாக அமைந்தாலும் விழி மூடி தொட்டதுபோல, வள்ளுவனின் ஒரு சில குறள்களை மட்டுமே நாம் இக்கட்டுரையில் கையாளலாம். நம் முன்னோர்களின் அறமே எண்ணம்; எண்ணமே சொல்; சொல்லே செயல்; செயலே அறம்; அறமே வாழ்வாகத் தனிமனிதனின் வாழ்வியல், குறளால் வழிமொழியப்பட்டிருக்கிறது.

“சென்றவிடத்தால் செலாவிடா தீது ஓரீஇ
நன்றின்பால் உய்ப்பது அறிவு”

- (திரு.422)

அறிவு என்பதற்கு இலக்கணம் வகுக்கும் வள்ளுவர் ‘மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு’ என்கிறார். மேலும், மனம் செல்லுகின்ற பாதையிலெல்லாம் நம்மை செல்லவிடாது தடுத்து நல்லதை நோக்கி நம் வாழ்க்கைப் பாதையைக் கொண்டு செலுத்துவதே அறிவு என்பதாகும் என மிக அழகாக விளக்கம் தருகிறார், வள்ளுவர். இச்சிந்தனையை நாம் சற்று ஆராயப் புகுவோமோயின் நம் முன்னோர்களின் நேர்த்தியான வாழ்வியல் நெறிமுறை புரியலாகும்.

எத்தகைய மெத்த கல்வி பெற்றவராயினும் தான் படித்த கல்வியைக் கொண்டு தவறான வழியைத் தேர்ந்தெடுப்பானேயானால் அவன் அறிவுடையவன் என்றோ; மேதாவி என்றோ உரைத்தலாகாது. அவன் அறிவற்றவனே ஆவான். ஏனெனில், அறிவு என்பது ஒருவனை நல்ல வழிக்கு மட்டுமே அழைத்துச் செல்லும். எது ஒருவனை நல்ல பாதைக்கு செலுத்துகிறதோ அதுவே அறிவாகும். நன்றின்பால் மட்டும் உய்ப்பதே அறிவு என்று முடிவு செய்யும் வள்ளுவனின் வாக்கு இக்கட்டுரைக்கு சிறப்பு சேர்ப்பதாகும். அதுபோலவே, மற்றுமொரு சிந்தனை,

உண்மை என்பது யாது? உள்ளதை உள்ளபடி இயம்புவது என்று நாம் உரைப்போம். ஆனால், வள்ளுவனின் சிந்தை வேறாக, உயரியதாக அமைந்துள்ளதைக் காண்போம். வாய்மை எனப்படுவது யாதெனின், யாவர்க்கும் எதற்கும் தீமை தராத சொல்லே வாய்மை என்கிறார் வள்ளுவர்.

“வாய்மை யெனப்படுவது யாதெனின் யாதொன்றும்

தீமை யிலாத சொல்ல”

- (திரு.291)

எந்தப் பிற உயிர்க்கும் தீங்கு தராத சொல் (அது பொய்யாக இருப்பினும்), எதுவோ அதுவே வாய்மை என்கிறார். தீமை தரும் சொல்லாக இருப்பின் (அது உண்மையாகவே இருந்தாலும்) அது பொய் என்றே உரைக்கப்படும். அடுத்த குறளிலேயே விளக்கம் தருகிறார் வள்ளுவர்.

“பொய்மையும் வாய்மையிடத்துப் புரை தீர்ந்த

நன்மை பயக்கும் எனின்”

-

(திரு.292)

பொய்யாகவே இருப்பினும், அப்பொய்யினால் ஒரு நன்மை விளையுமாயின் அந்தப் பொய் கூட வாய்மையென்றே கருதப்படும் என்கிறார் வள்ளுவர். வள்ளுவனின் இந்த இரு சிந்தனைகள் போதும், நம் முன்னோர்களின் அற்புதமான தூய்மையான வாழ்வியல் நெறிகளை சொல்வதற்கு.

சிலப்பதிகாரம் சுட்டும் நம் முன்னோர்களின் எண்ணங்கள் :

காப்பியங்களின் ஒரு சான்றாக சிலப்பதிகாரம் ஈண்டு பேசப்படுகிறது. இரையைத் தேடி இரைப்பை நிரப்புவதும் இனப்பெருக்கமுமே வாழ்க்கை என்பது விலங்குகளின் நிலையாகும். மனித சமுதாயம் விலங்கு நிலையிலிருந்து பல தூரம் கடந்து, நாகரிகம் எனும் நிலையை அடைந்து வளர்ந்து இன்று மனிதன் ஐம்புலன்கள் மூலம் தாம் அனுபவித்த அறிவைக் கொண்டு பலவற்றைக் கண்டறிந்து முன்கூட்டியே உணரும், சிந்திக்கும் பகுத்தறிவையும் வளர்த்துள்ளான். இத்தகைய அறிவின் தத்துவம், மனிதனுடைய உழைப்பு, ஆற்றல், நற்செயல், அனுபவம் போன்றவற்றின் மூலம் அபரிதமான வளர்ச்சி நிலையை கல்வி, அறிவு, திறன்கள் என்பனவற்றின் மூலமாக மெய்ப்பித்துக் கொண்டிருக்கின்றான். இது இன்றைய நிலை. ஆனால், அன்றே இளங்கோவடிகள் பெண்டிரும், உண்டியும் மட்டுமே இன்பமென்று கருதி வாழ்க்கையைத் தொலைப்பவர்கள் துன்பக் கடலில் மூழ்குவார்கள் என்பதை கோவலன் வாயிலாக உணர்த்துகின்றார்.

குடும்ப அமைப்பும் இல்லற முறையும் சீராக அமைந்து சமுதாயத்தில் செயல்படுமானால் நாட்டின் வளமும், ஆட்சியும், மக்களின் நலனும் சீராக அமையும் என்பதனையும் இளங்கோவடிகள் விளக்குகிறார்.

“வானம்பொய்யாது வளம் பிழைப் பறியாது
நீணில் வேந்தர் கொற்றம் சிதையாது
பத்தினிப் பெண்டிர் இருந்த நாடு”

என்று கற்புடைப் பெண்டிர் உறையும் நாட்டில் வான்மழை பொய்க்காது; நாட்டு வளம் குன்றாது; அரசனின் நல்லாட்சி சிதையாது என்று வலியுறுத்துகின்றார்.

மேலும், இளங்கோவடிகள் கண்ணகியின் வாயிலாக தம்முடைய அற்புதமான எண்ணத்தையும் தன்னுடைய தூய்மையான சிந்தனையையும் மனப்போக்கினையும் பதிவு செய்கின்றார். விருந்தோம்பல் பண்பில் தமிழர்களின் முதன்மை நிலையும், இல்லற வாழ்வில் விருந்தோம்பலுக்கான முக்கியத்துவத்தையும் இளங்கோவடிகளின் எண்ணவோட்டம் தெளிவுபடுத்துகின்றது. கோவலனும் கண்ணகியும் மதுரை மாநகர் சென்றபோது மாதரி இல்லத்தில் தங்குகின்றனர். அப்போது கோவலன், கண்ணகியிடம் தன்னைப் பிரிந்திருந்தபோது மிகவும் துன்புற்ற நிலையில் வேதனையோடு கடந்த பாதையை நினைவுப்படுத்துகின்றான். அதற்கு கண்ணகி, கோவலனிடம் தங்களைப் பிரிந்த துன்பத்தைவிடவும் தன்னை மிகவும் பாதித்த வேதனை எதுவென கண்ணகி நினைவு கூர்கின்றாள்.

“அறவோர்க்கு அளித்தலும் அந்தணர் ஓம்பலும்
துறவோர்க்கு எதிர்த்தலும் தொல்லோர் சிறப்பின்
விருந்தெதிர் கோடலும் இழந்த என்னை ”

(சிலம்பு.16, 71-73)

“அறநெறியாளர்களுக்கு உணவு கொடுத்தலும், அந்தணர்களைப் பேணுதலும், துறவியர்களை எதிர்கொண்டு உபசரித்தலும் சிறந்தது. நம் முன்னோர்களைப்போல நானும் விருந்தினர்களை எதிர் கொண்டழைத்து முகமலர்ச்சியோடு உபசரிக்கும் கடமையை இழந்தவளாகத் துன்புற்றேன்” என வேதனையுறுகின்றாள். இல்லறக் கடமையின் முழுமையே விருந்தோம்பலின் மூலமாய் நிறைவேறுவதாகக் கண்ணகியின் கூற்று மெய்ப்பிக்கின்றது. கணவனைப் பிரிந்த துன்பத்தினைவிடவும், நம் தாய்தந்தையரைப் போன்று, விருந்தினர்களை எதிர் கொண்டழைத்து விருந்தோம்பும், கடமையை இழந்தவளாய்த் துன்புற்றேன் எனும் கண்ணகியின் மாண்பினை உயர்வுபடுத்த இளங்கோவடிகள் கையிலெடுத்த சொல்லம்புகள் தலைமுறை தாண்டிய மரபாகும்.

பக்தி இலக்கியங்கள் உணர்த்தும் வாழ்வியல் அறமும் மரபியல் சிந்தனையும்:

மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐம்புலன்களால் உணரப்படுகின்ற புலனறிவு பற்றி வள்ளுவரும் இளங்கோவடிகளும் பலபடக் கூறுகிறார்கள். இதே சிந்தனையை ஆழ்வார் பாசுரங்களும் தெளிவுபடுத்துவதனை ஈண்டு காணலாம்.

ஆழ்வார்களும், நாயன்மார்களும் வள்ளுவரின் சிந்தனையையே அடியொற்றியிருக்கிறார்கள். நம் முன்னோர்களின் எண்ணவோட்டங்களில் எந்தவொரு தொய்வும் இல்லை என்பதை உணரலாம். நம்மாழ்வார் தமது திருவாய்மொழியில், “ஒரு நாயகம்” என்று தொடங்கும் பாசுரங்களில் இச்சிந்தனையைப் பதிவு செய்துள்ளார். ஐம்புலனறிவே அறிவு வளர்ச்சியின் ஆதாரம்; அறிவுத் தத்துவத்தின் அடிப்படை, ஐம்புலன்கள் மூலம் மனிதனுக்கு அறிவும், அதன் மூலம் இன்பமும் கிடைக்கின்றன என்பதாகும். அத்தகைய இன்பங்களின் நுகர்வு தன்கட்டுக்குள் இருக்க வேண்டும். அளவு மீறும்போது, கட்டுப்பாடு தளறும்போது பெருந்துன்பமும், தீங்கும் வந்து சேர்கின்றது. இத்தகைய சூழலில் நம்மைக் காப்பதே ஆறாவது அறிவு. இத்தகைய அறிவே மனிதனை மெய்ஞ்ஞானத்திற்கு இட்டுச் சென்று மனிதனை நல்வழிப் படுத்துகின்றது.

“கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்றறியும் ஐம்புலனும்
ஒண்டொடி கண்ணே உள்”

- (திரு.1101)

எனும் வள்ளுவனின் கூற்றினை அடியொட்டியே, நம்மாழ்வாரும்,

“கண்டுகேட் றுற்றுமோந் துண்டுமூலும் ஐங்கருவி
கண்ட இன்பம் தெரிவரிய அளவில்லாச் சிற்றின்பம்
ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்ப
கண்டசதிர் கண்டொழிந்தேன் அடைந்தேன் உன் திருவடியே”

(திருவாய்மொழி)

திருவாய்மொழியில் மக்களின் மேன்மையை முன்னிறுத்திப் பாடுகின்றார். மக்களிடத்தில் பக்தி நெறி தழைக்கும்போது தொண்டர் பெருகி நின்று உலகில் துன்பங்கள் தொலைந்து இன்பங்கள் பெருகுவதாக நம்மாழ்வார் பணிந்து பாடுகின்றார். இதனையே பேயாழ்வாரும்,

“ஓர்த்த மனத்தராய் ஐந்தடக்கி ஆராய்ந்து
பேர்த்தால் பிறப்பேழும் பேர்க்கலாம்”

மனத்தை ஒருமுகப்படுத்தி, ஐம்புலன்களையும் அடக்கி ஆராய்ந்து பெயர்த்தால் பிறப்பையும் தவிர்க்கலாம் என்கின்றார். இதே சிந்தனையை அப்பரடிகளார் மூலமாக தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் விளக்குகின்றார். மானிட வாழ்க்கை, புலன்களின் நுகர்வுகளால் ஆனது. இந்த ஐம்புலன்களும் உயிரின் நலத்திற்கு ஒத்திசைந்து உள்ளவாறு இயங்கினால், உயிர் நலமுறும். ஆனால், எந்த உயிருக்கு நன்மை செய்து இன்பம் தரவேண்டுமோ அந்த உயிருடன் இந்த ஐம்புலன்களும் ஒருங்கிணைவதில்லை. ஐம்புலன்களும் அறிவும் ஒன்றுக்கொன்று போராடுகின்றன. உயிரின் அறியாமைக்கு மிகுதியும் காரணம், “செருக்கு” என்பது. இதுவே அனைத்துத் தீமைகளுக்கும் வாயிற்படியாகும். இதனையே,

“அனைத்துலகும் ஆளலாம் என்று பேசும்
ஆங்காரம் தவிர்நெஞ்சே அமரர்க்காக
முனைத்து வரும் மதில் மூன்றும் பொன்ற அன்று
முருகிய வெஞ் கிலைவளைத்துச் செந்தீ மூழ்க
நினைத்த பெருங் கருணையன் நெய்த்தான மென்று
நினையுமா நினைந்தக்கால் உய்யலாமே” (6665)

சமய வாழ்க்கையின் பயன், ஐம்பொறிகளின் தூய்மையே. ஐம்புலன்களின் தூய்மையில் உயிர் அன்பில் தழைத்து வளர்தலேயாகும். சுகத்திலும் புறத்திலும் ஒத்து இயைந்ததே தூய்மை; தூய்மை அருள் நெஞ்சானது; அன்பு வயப்பட்டது. ஆக, நம் முன்னோர்களின் எளிய சிந்தனை அனைத்தும் வெவ்வேறு காலக்கட்டத்தில் வெவ்வேறு மக்களால் பேசப்பட்டதாயினும் இவை அனைத்தும் ஒரே நேர்க்கோட்டில் அறம், அன்பு எனும் இரு விழிகள் உடையதால் ஒன்றையே நோக்கும் பார்வையுடையதாய் அமைந்திருப்பதைக் கண்டோம். நம் முன்னோர்களின் சிந்தனை அன்பு வயப்பட்டதாகவும், அறம் சார்ந்து நிற்பதையும் விரித்துக் கூறி பல சான்றுகளுடன் நிறைந்து நிற்கிறது இக்கட்டுரை.

- வெவ்வேறு காலக்கட்டங்களில் வாழ்ந்த புலவர்கள், அவர்களால் இயற்றப்பட்ட இலக்கியங்கள் யாவும் எத்துனை அறம் வயப்பட்டதாக இருந்தது என்றும் அதே நேரத்தில் ஒரு பொருள் குறித்த அந்தத் தனி மனிதனின் எண்ணமும் சொல்லும் எத்தகைய பொருள் செறிவு மிக்கதாகவும் அறம் இயம்புவதாகவும்

ஒவ்வொரு தலைமுறையைக் கடந்தும் ஒரே மாதிரி இலக்கணம் பேசி வந்திருக்கிறது என்பதனையும் மேற்கண்ட இலக்கியச் சான்றுகள் நிறுவுகின்றன.

- வெவ்வேறு காலக்கட்டத்தில் வாழ்ந்த ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் எப்படி ஒன்றுபோலவே சிந்தித்திருக்கிறார்கள் என்பதுவும் ஈண்டு சான்றாகக் கோடிட்டு, தமிழர்தம் எண்ணங்களும் பாரம்பரியமே என்பதை இக்கட்டுரை மெய்ப்பிக்கின்றது.
- தமிழர்களின் நடைமுறைகளும் பழக்க வழக்கங்கள் மட்டுமே பாரம்பரியம் அல்ல; சிந்தனையும் ஒரே போக்கில் நம் முன்னோர்களால் பேசப்பட்டு வந்ததையும் பாரம்பரியத்திற்குள் நாம் அடைக்கலாம் என்பதே இக்கட்டுரையின் நிறைவாகும்.

This document was created with the Win2PDF "print to PDF" printer available at <http://www.win2pdf.com>

This version of Win2PDF 10 is for evaluation and non-commercial use only.

This page will not be added after purchasing Win2PDF.

<http://www.win2pdf.com/purchase/>

இணையத்தில் பதிவிறக்கம் செய்ய www.iaraindia.com
 தமிழாய்வுச் சங்கமம் - பன்னாட்டு ஆய்விதழ்
 ISSN: 2320-3412(P), 2349-1639(O)
 Impact Factor: 3.458(CIF), 3.669(IRJIF)
 பகுதி VII, பதிப்பு 20, ஏப்ரல்-செப்டம்பர் 2020
 Formally UGC Approved Journal (64089), © Author

புறநானூறு காட்டும் வேளாண் பணிகளும் தொழில்நுட்பங்களும்

முனைவர் ம.மணிமேகலை

தமிழ்ப் பேராசிரியர், சமூக அறிவியல் துறை,
 அன்பில் தர்மலிங்கம் வேளாண்மைக் கல்லூரி மற்றும் ஆராய்ச்சி நிலையம்,
 திருச்சிராப்பள்ளி-27

முன்னுரை

நம் முன்னோர்கள், பயிர் செய்வதும் உணவுண்பதும் என்று, மேலோட்டமான வாழ்வை வாழாது, ஒவ்வொரு செயலுக்கும் முக்கியத்துவம் அளித்து ஒவ்வொன்றையும் நுணுகி நுணுகி ஆராய்ந்து, நுட்பமாகக் கண்டறிந்து, தங்களுடைய வேளாண் அறிவை விருத்தி செய்திருப்பதை இலக்கியங்கள் மூலம் மிக எளிதாக நாம் உணரலாம். சங்க இலக்கியங்களில் இடம் பெற்றிருக்கும் நம் முன்னோர்கள் கண்டறிந்த வேளாண் பணிகளை, இன்றளவும் ஏதோ ஒரு நிலையில் நாம் விடாது கடைப்பிடித்து வருகின்றோம். நம் முன்னோர்களின் வாழ்க்கைச் சூழலோடு இணைந்த, இயைந்த உழவுத்தொழிலையும் எந்தவித ஆய்வு முன்னோடிகளோ, ஆராய்ச்சி நிகழ்வுகளோ, சிந்தனைகளோ, ஆய்வுக் கூடங்களோ இல்லாத காலக்கட்டங்களில் நம் முன்னோர்கள் கண்டறிந்த வேளாண்மைத் தொழில்நுட்பங்களையும், அன்றாட வேளாண் பணிகள் குறித்த செய்திகளையும் பல இலக்கியங்கள் சுட்டிச் செல்வது வியப்பினைத் தருகின்றது. இன்றைய புதிய வேளாண்மைத் தொழில்நுட்பங்கள் பலவற்றிற்கும் அன்றைய வேளாண் தொழில்நுட்பங்களே ஆதாரமாக இருப்பதைப் பல இலக்கியங்களின் வழி காணலாம். ஏனெனில் மக்களோடு வாழ்க்கையில் பிணைந்துவிட்ட உழவுத்தொழிலைத் தனியாகப் பிரித்துப் பார்க்க இயலாதாகையால், பாடும்

பொருளாகவும், பாடப்பொருளாகவும் வேளாண்மைச் செய்திகள் இலக்கியங்களில் உவமைகளாகவும், நிகழ்வுகளாகவும், அழகியல்களாகவும் ஆங்காங்கே இடம் பெற்றிருக்கின்றன. சங்க காலமாகிய கி.மு.500-கி.பி.300 வரையான காலக்கட்டத்தில் தோன்றிய புறநானூற்றில் செம்மையான வேளாண்அறிவியல் தொழில்நுட்பங்கள் இடம் பெற்றிருப்பது பற்றிய செய்திகளைத் தகுந்த சான்றுகளோடு ஆவணப்படுத்தவே இக்கட்டுரையின் நிறைவாகும். சங்க காலத்திய வேளாண்மைத் தொழில்நுட்பங்கள் தற்காலத்திய வேளாண் நடைமுறைகளோடும், தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக்கழக ஆராய்ச்சிப் பரிந்துரைகளோடும் ஒப்பிடப்படுகின்றன.

விளைநிலங்கள் உருவாக்கம் :

ஒரு விளைநிலத்தை உருவாக்குதல் என்பது அக்காலத்தே மிகவும் கடினமான ஒரு பணியாகவே பார்க்கப்பட்டது. விளைநிலங்களை உருவாக்குவதற்காக மரங்கள் எல்லாம் எரிக்கப்பட்டுப் பலமுறை உழுது, சீர்செய்யப்பட்டுக் காடுகள் எல்லாம் விளைநிலங்களாக உருமாறுகின்றன. 'காடு கொன்று நாடாக்கி, குளம்தொட்டு வளம் பெருக்கி' (283-4) எனும் பட்டினப்பாலை பாடலடியே இக்கூற்றினை விளக்கும் உண்மையாக நாம் பார்க்கலாம். 'உணவெனப்படுவது நிலத்தொடு நீரே' (18:21) எனும் புறநானூற்றின் அடி கொண்டு நிலம் நீர் இவற்றின் இயைபே உணவுப் பொருள்களின் ஆக்கமாகும் என்பதை உணர்ந்த பண்டையத் தமிழ் மன்னர்கள், வனங்களை அழித்து விளைநிலங்களாக மாற்றும் பணியைத் தீவிரமாகக் கடைப்பிடித்தனர். விளைநிலங்களில் இடையறாத விளைச்சலைப் பெறக் குளங்களை அமைத்து நீர்நிலைகளை உருவாக்குவதை மக்களின் தேவைக்கான அரசியல் அறமாகக் கடைப்பிடித்தனர்.

செழுமையான காட்டுப் பகுதி என்றால், அது செறிந்த மண் வளமும் தண்மையான நீர்வளமும் மிக்க ஒரு நிலப்பரப்பு என்பதில் மாற்றுக்கருத்து இல்லை. அத்தகைய காட்டுப் பகுதியைத் தேர்வு செய்கிற ஒரு மன்னன், அதனையே தாமும் தம் மக்களும் வாழும் நகரமாக உருவாக்க, உருமாற்ற விழைகிறான். அதுவே பின்னாளில் தலைநகரமாக வளர்ச்சியுற ஏதுவாகிறது. பண்டை நாளில் விளைநிலங்களைப் புதிது புதிதாக உருவாக்க, அவரவர் முயற்சியும் உடல் திறனுமே அளவுகோலாக இருந்தன. அவரவர் தேவைக்கேற்பவே விளைநிலங்களை விரிவாக்கி அமைத்துக் கொண்டனர். முதல்முறை சிறிதளவு நிலம் தயாரித்து, விதைத்து, வளர்த்து அறுவடை செய்து, அடுத்தமுறை அதே இடத்தைச் சுற்றியும், அகலப்படுத்தி விளைநிலத்தை மேன்மேலும் விரிவாக்கி உருவாக்கிக் கொண்டனர். எவராயினும் காட்டிலுள்ள மரங்களை வெட்டி விளைநிலமாக ஆக்கிக் கொள்ளும் உரிமை அக்காலத்தே மக்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்தது. இது தவிரவும், அறுவடை முடிந்த பின்பு

விளைநிலத்தை விரிவுபடுத்திக் கொள்ளவும், அவர்கள் உருவாக்கிய விளைநிலங்கள் அவர்க்கே சொந்தமாகவும் கொள்ளக்கூடிய உரிமையும் வழங்கப்பட்டிருந்தது.

உழவு:

வேளாண் பணிகளுள் முதன்மையானது உழவே ஆகும். உழவு குறித்த செய்திகளைப் புறநானூறு வழி காணலாம். உழவு செய்வதற்கென நன்கு பழக்கப்படுத்தப்பட்ட எருதுகளே பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்பதைப் புறநானூறு சுட்டுகின்றது. பல எருதுகளுள் நல்ல நடையினை உடைய நன்கு பழக்கப்படுத்தப்பட்ட எருதுகளே பயன்படுத்தப்பட்டன.

“பல் லெருத்துள்ளும் நல்லெருது நோக்கி” (289:2)

எனும் அடி புலப்படுத்தப்படுகிறது. நன்செய், புன்செய் எனும் இரு வித சாகுபடியை மண்ணின் தன்மை மற்றும் நீர் வரத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு நம் முன்னோர்கள் செய்து வந்தனர். நன்செய் சாகுபடியில் நடவுக்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன்பாகவே நன்கு உழுது பக்குவப்படுத்தித் தொளி கலக்குதல் (சேறு கலக்குதல்) பரம்படித்தல் போன்ற பதப்படுத்தும் முறைகளைச் செய்தனர். இதன் மூலம் வயலில் தண்ணீர் தேங்கி நிற்கும் திறன் அதிகமாகின்றது. இதனால், நிலத்தடி நீரும் சேமிக்கப்படுகின்றது.

அதிக முறை ஆழமாக உழவு மேற்கொள்வதினால் மேல்மட்டத்தில் உள்ள மண், அரித்துச் செல்ல வாய்ப்புள்ளது. மேலும், டிராக்டர் கொண்டு உழுவதினால், மண்ணின் அமைப்பு மாறி மண்ணில் இறுக்கம் ஏற்படுகின்றது எனத் தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக்கழகம் அறிவுறுத்துகின்றது. இதனடிப்படையில் முற்காலத்தே புன்செய் நிலங்கள், நன்செய் நிலங்கள் என மண்ணிற்குத் தகுந்தவாறாக சரியான அளவில் உழவு மேற்கொள்ளப்படுவதனை நாமறியலாம். சங்க காலத்தில் மழையை மட்டுமே நம்பி செய்யப்படும் புன்செய் சாகுபடியில் மழைபெய்யும் நாள் பார்த்துக் காத்திருந்து மழை பெய்த பின்னர் கலப்பையால் உழுது நிலத்தைத் தயார் செய்வர். பலமுறை உழுது பின்னர் விதைத்தனர்.

“கார்ப்பெயற் கலித்த பெரும்பாட்டு ஈரத்தும்

பூமி மயங்கப் பல உழுது வித்தி” (120:2-3)

எனும் பாடலடியால் உணரலாம். வெப்பம் உடையதும் வேங்கை மரங்கள் வளர்ந்ததுமான மேட்டுநிலத்தில் கார்காலத்தில் பெய்த மழையால் உண்டான ஈரத்தில் புழுதி உண்டாகும்படி பலசால் உழுது விதைப்பர். புழுதி உண்டாகுமாறு புன்செய் நிலம் பலமுறை உழுதல் என்பது உறுதி செய்யப்படுகிறது. மேலும், உழுத பின்பு பரம்பு என்ற கருவி கொண்டு வயலிலுள்ள மேடு பள்ளங்கள் சமப்படுத்தப்படுகின்றன.

“மலங்குமிளிர் செறுவின் தளம்பு தடிந்திட்ட” (61:3)

‘தளம்பு’ என்பது சேற்றுக் கட்டியை உடைக்கும் பல் போன்ற அமைப்புடைய கருவியாகும். இது வயலில் உள்ள சேற்றுக் கட்டிகளை உடைத்து நிலத்தை

சமப்படுத்துவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. சீரான நீர்ப்பாசன மேலாண்மைக்கு சரியான அளவில் நிலத்தை சமன் செய்வது என்பது உகந்ததாகும் எனத் தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக்கழகம் பரிந்துரைக்கின்றது.

எரு இடுதல் :

முல்லை நிலத்தில் ஆடுமாடுகளும், மருத நிலத்தில் எருமைகளும் மிகுதியாக இருந்தமையால் அவற்றின் எருவை வயலுக்கு உரமாகப் பயன்படுத்துதலை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர். கால்நடைகளின் கழிவுப் பொருளாகிய சாணத்தைத் 'தாதெரு' எனப் புறநானூறு உட்படப் பல இலக்கியங்கள் உரைக்கின்றன.

'தொல்லது விளைந்தன நிலம் வளம் கரப்பினும்' (203:2)

முன்பே விளைந்து விட்டோம் என நிலம் தன் வளத்தினை ஒளித்தாலும் முன்பு வைத்த எரு இப்போது, இந்த சாகுபடியில் விளைவைத் தருவதாகப் புறநானூறு உணர்த்துகின்றது. இதிலிருந்து எரு இடுதலின் முக்கியத்துவம் உணர்த்தப்படுகின்றது. தொழு உரத்தையும், பசுந்தாள் உரத்தினையும் இடவேண்டுமென தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக்கழகம் பரிந்துரை வழங்குகின்றது. தொழு எரு அல்லது மக்கு உரம், ஒரு ஏக்கருக்கு 12.5 டன்னும் பசுந்தாள் உரமெனின் ஒரு ஏக்கருக்கு 6.25 டன் இட வேண்டுமெனவும் மேலும், தொழு உரப் பயன்பாடு நெல்லின் வளர்ச்சி மற்றும் நெல்லின் மகசூலை அதிகரிக்கின்றது எனவும் ஆராய்ச்சியின் மூலம் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

நீர் பாய்ச்சுதல்:

“ஏர் பரந்த வயல், நீர் பரந்த செருவின்”

ஏர் உழுத வயலில், நீர் நிறைந்து நறுமணமிக்க சேறு நிறைந்திருப்பதாக உரைக்கின்றது. நல்ல நீர்வளமே நல்ல மண் வளத்தைத் தீர்மானிப்பதாகும்.

விதைத்தல்:

விதைகள், விதைப்பு முறைகள் குறித்துப் புறநானூறில் இடம் பெற்றிருக்கும் செய்திகள் ஈண்டு தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. புறநானூறில் விதை குறித்த ஒரு அரிய செய்தி இடம் பெற்றிருக்கின்றது. விதைப்பதற்கான எந்த விதையாயினும் அதனை எந்த உழவரும் விற்பனை செய்வதில்லை. எக்காரணம் கொண்டும் யாரும் விதைகளைத் தானமாகவோ, விற்பதோ கிடையாது. அது மட்டுமல்லாது கடும் பஞ்சகாலத்தில் அந்த விதையினை உரலில் இட்டுக் குற்றி உணவு சமைப்பதும் இல்லை. பயன்தரக்கூடிய விதைகளைக் குற்றி உணவாக உண்பவர்கள் விதைத்து விளைச்சல் எடுக்கும் திறமையில்லாதவர்கள் என்று புறநானூறு சுட்டுகின்றது.

“நனிபேதையை நயனில் கூற்றம்

விரகின்மையின் வித்திட்டு உண்டனை” (227:1-2)

விதைத்து, விளைவித்து, அறுவடை செய்யப்படும் விதைகளைக் குற்றி உண்பவன் அறிவற்றவன் (நனி பேதை) என்பது சுட்டப்படுகின்றது. ஏனெனில் விதையை

விற்பனை செய்யும் வழக்கம் இல்லாததால் விதைகள் வேறு எங்குமே கிடைக்காத சூழலில் ஒரு உழவன் இனி விவசாயமே செய்ய இயலாது போய்விடும். இதனால், அவன் குடியே அழிந்துபோகும். ஆகையினாலேயே விதையைக் குற்றி உண்பவனைப் புறநானூறு, அறிவற்றவன் என்று வசை பாடுகின்றது. இவ்வுவமை இவ்விடத்தில் மிக அழகாக நேர்த்தியாகக் கையாளப்பட்டுள்ளது.

கிள்ளிவளவன் போர்க்களத்தில் உயிர்களைக் கொன்று கூற்றின் (எமனின்) பசியைத் தீர்த்தான் அத்தகையவனை, எமனே! நீ இன்று கொன்றுவிட்டாய். ஆதலால் இனி உன் பசியைப் போக்குபவர் யார்? என்று, உனக்கு வேண்டிய உணவைத் தருகின்ற கிள்ளிவளவனைக் கொன்றது, விதையையே குற்றி உண்டதற்கு நேர் என்கிறார் மாசாத்துவனார் எனும் புலவர். இதனின்று விதைகளை உழவர்கள் தாங்களே சேமித்து வைப்பதன்றி வேறு எங்கும் கிடைக்காது என்பது புலனாகின்றது. இதைப் போன்றே மற்றுமொரு செய்தி – வயல்களில் விதைத்துப் பயிர் செய்து விளைச்சலைப் பெறும் வருவாயை அறியாத உழவர்கள்தாம் விதையை உண்பர். விதையினைக் குற்றி உண்டுவிட்டால் விதைப்புக் காலத்தில் விதை கிடைக்காமற் போய்விடும். அவரவர் தேவைக்கேற்ப விதையினை சேமித்து வைப்பதோடு, விதைகளை விற்கும் வழக்கமுமில்லை.

“வாழ்தலின் வருஉம் வயல் வளன் அறியான்

வீழ்குடி உழவன் வித்துண்டாங்கு” (230:12-13)

விதைத்து, வளர்த்து அறுவடை செய்யும் வயலின் வளமை அறியாத உழவனே விதையினைக் குற்றி உண்பான்; இதனால் அவன் குடியே அழிந்துபோகும் என்று விதையின் மகத்துவத்தைப் புறநானூறு விளக்குகின்றது.

விதைப்பு மற்றும் விதைப்பதற்கான முன்னெடுப்புகள்:

நெல் விதைப்பு:

விளைநிலங்களை உருவாக்குவதற்காக மரங்கள் எல்லாம் எரிக்கப்பட்டுப் பலமுறை உழுது காடுகள் எல்லாம் விளைநிலங்களாக உருமாறுகின்றன.(காடு கொண்டு நாடாக்கி) மரங்கள் எரிக்கப்பட்டக் கரிந்த புனத்தில் ஐவன நெல்லோடு திணையையும் சேர்த்து விதைப்பர்.

“கரியுமை மயக்கிய அகன்கண் கொல்லை

ஐவனம் வித்தி மையுறக் கவினி” (159:15-17)

குளத்துப் பாசனத்தில் வெண்ணெல் விதைக்கப்படுகின்றது.

“குளக்கீழ் விளைந்த களைக் கொள் வெண்ணெல்” (33:5)

சிறுதானியங்கள் விதைப்பு:

சிறுதினை:

காட்டுப் பன்றி அகழ்ந்த புழுதியில் உழாமலேயே சிறுதினையை விதைப்பர்.

“உழாஅது வித்திய பருஉக்குரல் சிறுதினை” (163:4)

குறிஞ்சி நிலமாகையால் ஆங்கே உழவுக் கருவிகள் பயன்பாடு மிகவும் தாமதமாகவே வந்திருக்கக்கூடும். உழவுக் கருவிகளின் பயன்பாடில்லாத அந்தக் காலக்கட்டத்தில் பன்றிகள் கிழங்கிற்காக அகழ்ந்த நிலத்தில் மழைபெய்த பின்னர் குறிஞ்சிமக்கள் சிறுதினையை விதைப்பர்.

“கறிவளர் அடுக்கத்து மலந்த காந்தட்

கொழுங் கிழங்கு மிளிரக் கிண்டி கிளையொடு

கடுங்கண்கேழல் உழுத பூமி

நல்நாள் வருபதம் நோக்கி குறவர்

உழாது வித்திய படுஉக் குறர்சிறுதினை” (168-2-6)

வரகு:

நிலத்தைச் சுற்றி இடுமுட்களால் வேலியமைக்கப்பட்ட புன்புலத்தில் வரகினை விதைப்பர்.

“இடுமுட்படப்பை மறி மேய்ந் தொழிந்த

குறுநறு முஞ்சைக் கொழுங்கண் குற்றடகு

புன்புல வரகின்”

(197-12)

பருவமழை பெய்யத் தொடங்கிய பின்பு, பலபடியாக உழுது புரட்டிய புழுதியில் முறைப்படி வரகினை விதைப்பர்.

“பூழி மயங்கப் பல உழுது வித்தி” (120:2)

நாற்றுநடும் தொழில்நுட்பம் :

பலசால் நன்றாக உழுது களை நீக்கிய பின்னர் உரமிட்டு நீர் பாய்ச்சப்பெற்ற வயல்களில் நாற்றுக்களை நன்றாக அழுந்த நடுவார்கள் என்பதனை “நீருறு செறுவில் நாறுமுடியழுத்த நின் நடுநரோடு சேறியாயின்” (நற்.6:7) எனும் பாடலடி இயம்புகின்றது. “நெருக்கி நட்டு விளைச்சல் பெருக்குக” என்று உழவுத்தொழிலுக்கு அறிவியல் இன்று வழிகாட்டுகிறது. அன்றே நெருக்கி நட்டு விளைச்சல் கூட்டும் உத்தி இருந்ததாக ஆவூர் மூலங்கிழார் பாடல் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

“ஒருபிடி படியும் சீறிடம்

எழு களிறு புரக்கும் நாடுகிழவோயே” (40)

ஒரு பெண் யானை படுக்குமளவு சிறிய இடமாயினும், அதன்கண் உற்பத்தியைப் பெருக்கி, ஏழு களிறுகளைப் பாதுகாக்கவல்ல உணவை விளைவிக்கும் சோழ நாட்டுக்கு உரியவனே” என்று புறநானூறு கூறுகின்றது. நன்செய் நிலமாயினும், புன்செய் நிலமாயினும் இடம் அகன்றிருந்து விளைவு சுருங்கியிருந்தால் அது பயனற்றது என்பதை,

“ வித்தி வான்நோக்கும் புன்புலமி கண்ணகன்

வைப்பிற்று ஆயினும் நண்ணி ஆளும்

இறைவன் தாட்கு உதவாதே”

(18)

புன்செய் நிலம் இடமகன்றும் விளையுள் பெருக்காமையால் பயனில்லை என்பதைக் குடவியனார் உணர்த்துகிறார்.

களைக்கட்டுப்பாடு மற்றும் களையெடுத்தல் :

களைகள் எந்த ஆண்டிலும் எந்தப் பருவத்திலும் எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் முளைத்து வளர்வதற்கு அவற்றின் விதைகளின் உயிர்ப்புத் தன்மையுமே முக்கியக் காரணமாக விளங்குகின்றது. நிலத்தில் விழுந்த களைச்செடியின் விதைகள் ஏற்ற சூழ்நிலை வாய்க்கும்போது முளைவிட்டு வளர்ச்சியடையும். இதுவே விதையின் உயிர்ப்புத் தன்மை ஆகும். களைகளை உட்கொள்ளும் மாடுகளின் சாணத்தில் களைகளின் விதைகள் காணப்பட்டாலும் அவை குறுகிய காலத்தில் தம்முடைய முளைப்புத்திறனை இழந்துவிடுவதில்லை. ஆனால், சாணத்தை நன்கு மட்க விடும்போது இயல்பாகவே களைகள் மற்றும் அவற்றின் விதைகள் உயிர்ப்புத் தன்மையை இழந்துவிடுகின்றன.

வரகு சாகுபடி குறித்த புறநானூற்று செய்தியில் களையெடுத்தல் பற்றிய விளக்கம் காணப்படுகின்றது. வெப்பம் உடையதும், வேங்கைமரங்கள் வளர்ந்ததுமான மேட்டு நிலத்தில் கார் காலத்தில் பெய்த மழையால் உண்டான ஈரத்தில் புழுதி உண்டாகும்படி பலசால் உழுது விதைப்பர். விதைத்து முளைத்த பயிர்களை ஒழுங்கு செய்வதற்கும், களை எடுப்பதற்கும் பல்கலப்பையால் உழுவர்.பல்லைப் போன்ற முனை கொண்ட இந்தக் கலப்பையைக் கொண்டு உழுதால் களைகள் நீங்கும். இவ்வாறு உழுவதனைப் பல்லியாடுதல் என்றும் தாளியடித்தல் என்றும் உரைப்பர். மேலும், 'பல்லி' என்பது ஒருவகைக் களை என்று கூறுவோறும் உண்டு. இது வரகுபோல இருக்கும். பல் போன்று வெண்மையாகப் பூப்பூக்கும். ஆதலால் 'பல்லி' என்று கூறுவதும் உண்டு. களையெடுக்கப்பட்டமையால், இவை தழைத்துப் பெருகி மென்மையான மயிலின் ஈன்றணிமை கொண்ட பெண் மயில் போன்று ஓங்கிக் கரிய தண்டு நீண்டு பாளை விரிந்து, கதிரின் அடியும் தலையும் காய்த்து நன்றாக விளைந்த புதிய வரகினை அறுப்பர் என புறநானூறு உரைக்கின்றது. பல்லைப் போன்ற முனை கொண்ட கலப்பை. இதனைப் பயிரிடையே இட்டு உழுதால் களைகள் நீங்கும். இவ்வாறு உழுதல் பல்லியாடுதல் (அல்லது) தாளியடித்தல் எனப்படும்.பல்லி எனும் ஒருவகையான களை என்றும் உரைப்பர். இது வரகுபோல இருக்கும். பல் போன்று வெண்மையாகப் பூக்கும். அந்தப் 'பல்லி' களையை நீக்குதலையும் குறிப்பிடலாம்.

“வெப்புள் விளைந்த வேங்கைச் செஞ்சுவல்
கார்ப் பெயற் கலித்த பெரும்பாட்டு ஈரத்துப்
பூமி மயங்கப் பல உழுது வித்திப்
பல்லி ஆடிய பல்கிளைச் செவ்விக்
களைகால் கழாலின் தோடு ஒலிபு நந்தி” (120:1-5)

என வரகு சாகுபடியும், குறிஞ்சி நிலத்தில், கையாளப்பட்ட தொழில்நுட்பத்தினையும் இப்பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றன. களையெடுக்கும் தொழில்நுட்பம் புறநானூறு காலத்திலேயே முழக்கத்திலிருந்ததும், அப்பணியையும் பெண்களே நிறைவேற்றினர் என்பதையும் பின்வருமாறு அறியலாம்.

“கொண்டைக் கூழைத் தண்தழைக் கடைசியர்

சிறுமாண் நெய்தல் ஆம்பலோடு கட்கும்” (61:1-2)

பெண்கள் நெல் வயலில் களையாக வளர்ந்த நெய்தலையும் ஆம்பலையும் பறிப்பர் எனப் புறநானூறு கூறுகின்றது. களை களையும் பெண்கள் ‘கடைசியர்’ எனும் கலைச்சொல்லால் குறிக்கப்படுகின்றனர்.

அறுவடை :

பெரும்பான்மை பகற்பொழுதிலும் சிறுபான்மை இரவுப்பொழுதிலும் அறுவடை நிகழ்த்தினர். பன்றி, யானை போன்ற விலங்குகள் ஊறு செய்யாதிருக்கும் பொருட்டு இரவில் அறுவடை செய்தனர். தொண்டகச்சிறுபறை முழக்கியும், பறை ஒலித்தும், தண்ணுமை பாடியும் அறுவடை செய்தனர். காடுகளை அழித்து விளைநிலங்களாக மாற்றியமையாலும், காடுகளுக்கருகிலேயே விளைநிலங்கள் காணப்பட்டமையாலும் காட்டு விலங்குகளினால் இடையூறுகள் அடிக்கடி நிகழ்ந்திருந்தன. இசைக் கருவிகளை முழக்கி, காட்டுவிலங்குகளைத் துரத்தினர். இச்செய்தியினைப் பல இலக்கியங்கள் மூலம் நாம் அறிந்துகொள்ளலாம்.

அரிவாள் கொண்டு அறுவடை செய்த செய்தி புறநானூறில் இடம் பெற்றிருக்கின்றது. மகசூல் அதிகமாகும்போது அறுவடைப் பணியும் அதிகமிருப்பதினால், அரிவாளின் கூர் மழுங்கும்போது ஆமையின் ஓட்டில் கூர்தீட்டிக்கொள்வதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

“நெல்லரி தொழுவர் கூர்வாள் மழுங்கின்

பிள்ளை மறத்தொடு அரிய கல் செத்து

அள்ளல் யாமைக் கூன் புறத்து உறிஞ்சும்” (379:3-5)

விளைந்த வரகு அறுவடை செய்யப்படும் செய்தியைக் கீழ்க்காணும் பாடலடிகள் விளக்குகின்றன.

“மென்மயிற் புனிற்றுப்பெடை கடுப்ப நீடிக்

கருந்தாள்போகி ஒருங்குபீள் விரிந்து

கீழும் மேலும் எஞ்சாயைப் பல காய்த்து

வாயிதின் விளைந்த புதுவரகு அரிய” (120:6-9)

போரடித்தல் (அல்லது) தாம்படித்தல் :

அறுவடை செய்யப்பட்ட வரகுத்தானைத் தாம்படித்துப் பின்னர் சுளகால் பொலிதாற்றித் தூய்மைப்படுத்துவர். எருதுகளை விட்டுப் பிணையல் செய்யப்

போதுமான அளவில்லாமல், சிறிய அளவில் கதிர்கள் இருந்தால் இளைஞர்கள், கால்களாலேயே வரகுத்தாளை மிதித்து வரகினை மட்டும் தனியாகப் பிரித்தெடுப்பர்.

“எருதுகால் உறாஅது இளைஞர் கொன்ற

சில்வினை வரகின் புல்லென் குப்பை” (327:1-2)

அறுவடை செய்த நெல்லை அடித்துத் தூற்றி நெற்கூடுகளில் இட்டு சேமிப்பர் சந்தைப்படுத்தும் முறை :

முல்லை, குறிஞ்சி, நெய்தல் ஆகிய மூன்று நிலங்களிலும் முறையே ஆநிரை மேய்த்தல், தேனெடுத்தல், மீன்பிடித்தல் மற்றும் உப்பு விளைவித்தல் என்பன முதன்மைத் தொழிலாயினும், இம்மூன்று நிலங்களிலும் வேளாண்மைத் தொழிலும் சிறப்பாக நடைபெற்றது. மருதநிலத்தில் முதன்மைத் தொழிலே வேளாண்மை என்றதினால் விளைபொருட்கள் அனைத்தும் சிறப்பாகவே பேசப்பட்டன. ஆகையினால், இந்த நான்கு நிலங்களிலும் வணிகம் செய்வது என்பது இயல்பான ஒன்றாக விளங்கியது. வணிகம் என்பது இரு நிலங்கள் அல்லது இரு நாடுகளுக்கிடையே நடைபெறும் விற்பனை முறை; வியாபாரம் என்பது, விற்பல், வாங்கல் இவை மட்டுமே நடைபெறுவது. சந்தைப்படுத்துதல் என்பது, விற்பல், வாங்கல் மட்டுமல்லாது சேகரித்தல், சேமித்தல், பதப்படுத்துதல், உத்திகளைக் கடைப்பிடித்தல், பணப்பரிமாற்றம், விளம்பரப்படுத்துதல், நுகர்வோர் விருப்பத்தினை அறிதல் போன்றவை அனைத்தும் அடங்கியதாகும். சங்ககாலத்தில் ஒரு பொருளைக் கொடுத்து மற்றொரு பொருளைப் பெறும் “பண்டமாற்று முறையே” வணிகமாக இருந்தது. நாணயங்கள் தோன்றுவதற்கு முன்பு இப்பண்டமாற்று முறையே நெடுங்காலம் வழக்கில் இருந்து வந்தது. ஒரு நிலத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படும் விளைபொருள் அந்த நிலத்தில் மட்டுமே விளையக் கூடியதாகவும், அதிக விளைச்சலைத் தரக்கூடியதாகவும் உள்ள பொருளைப் பிற நிலப் பகுதிகளுக்கோ அல்லது கடல் கடந்து பிற நாடுகளுக்கோ கொண்டு சென்று பண்டமாற்று முறை மூலம் விற்பனை செய்து, தங்களுக்குத் தேவையான விளைபொருளைப் பெற்றுத் திரும்பினர். அப்பொருளைக் கொண்டுவந்து தங்கள் நிலப்பரப்புகளில் விற்பதையும் வாடிக்கையாகக் கொண்டிருந்தனர். சான்றாக, நெய்தல் நிலத்தில் விளையும் உப்புக்கு மாற்றாக, மருதநிலத்தில் விளையும் வெண்ணெல் பண்டமாற்றிக் கொள்ளப்பட்டது. ஒரே அளவான உப்பும் நெல்லும் மாற்றிக் கொள்ளப்பட்டன.

நால்வகை நிலத்திலும் வசித்த மக்கள் தங்கள் நிலத்தின் விளைபொருட்களைப் பிற நிலப்பகுதிகளுக்கு எடுத்துச்சென்று வணிகம் செய்யும் முறை அக்காலத்தே காணப்பட்டது. அதற்குப் பதிலீடாக அந்த நிலத்தில் கிடைக்கும் விளைபொருள், உணவுப் பொருளை விலையாகப் பெற்றுவந்தனர். இத்தகையப் பண்டப் பரிமாற்ற

முறையே அக்காலத்திய வணிக முறையாக இருந்தது. இது குறித்துப் புறநானூறில் இடம் பெற்றிருக்கும் செய்திகளைக் காண்போம்.

- ❖ குறிஞ்சி நிலத்து விளைபொருள் கொடுத்துப் பண்டமாற்றாக மருதநிலத்து விளைபொருள் பெறப்பட்டதைப் புறநானூறு சுட்டுகின்றது.

“குளக்கீழ் விளைந்த களைக்கொள் வெண்ணெல்

முகந்தனர் கொடுப்ப”

(33:2-6)

- ❖ குறிஞ்சி மலைநாட்டு வேடர் குலத்தவர் தயிரைக் கொடுத்துவிட்டு அதற்கு இணையாக மருதநிலப் பெண்களிடம் நெல்லைப் பெற்றுச் செல்வர். (33:2-6)

- ❖ நெய்தல் நிலத்தில் கடலில் பிடிக்கப்பட்ட மீனைக் கொடுத்துப் பண்டமாற்றாக மருதநிலத்தில் விளைந்த நெல்லைப் பெற்றுச் சென்றனர்.

“மீன்கொடுத்துநெல்குவைஇ” (343:1)

- ❖ நெய்தல்நில கடற்கரையின் உப்பங்கழியில் விளைந்த உப்பை எடுத்துக்கொண்டு குறிஞ்சி நிலமாகிய மலைநாட்டை நோக்கிச் செல்லும் வண்டிகள் என்றதிலிருந்து பண்டமாற்று செய்தி அறியப்படுகிறது.

“கழிஉப்பு முகந்து கல்நாடு மடுக்கும்” (60:7)

பண்டமாற்றின் மூலம் ஒருநிலத்தில் மிகுதியாக விளைவதை அருகில் உள்ள பிற நிலங்களில் பண்டமாற்றாக வணிகம் மேற்கொண்டதை இதன் மூலம் நாமறியலாம்.

வணிக அறம் :

வணிகத்தின் அடிப்படையே இலாபம், நட்டம் பார்க்கக்கூடிய தொழில்முறையைக் கொண்டதாகும். தற்காலத்தில் வணிகம் என்பது ஈவு, இரக்கமற்றதாகவும் இலாபம் ஒன்றை மட்டுமே தங்கள் கணக்காகவும் கொண்டு மனிதநேயமற்ற இயந்திரத்தைப்போல் இயங்கக்கூடியதாக ஒரு பார்வையும் காணப்படுகின்றது. ஆனால், அக்காலத்தே இப்படிப்பட்ட வணிகத்திலும்கூட தக்கநெறிமுறைகளைக் கடைப்பிடித்தும், அறம் காத்தும் வாழ்ந்தவர்கள் நம் முன்னோர்கள் எனில் மிகையிலலை.

காரிகாலன் காலத்தில் தங்கள் நிலத்து விளைபொருள்களைக் கொடுத்துத் தங்களுக்குத் தேவையான பொருள்களைப் பெற்றுக்கொண்டு மாற்றிக்கொள்ளப் பொருட்கள் இல்லாதபோது தேவையான பொருளைப் பெற்றுக்கொண்டு விளைந்து வந்த பின்பு, திரும்பக் கொடுக்கின்றப் பழக்கமும் இருந்தது. இந்த வணிகத்தில் ‘நம்பிக்கை’ என்ற ஒன்றுமட்டுமே முதலாக இருந்தது. இம்முறையை “நெடுங்குறியெதிர்ப்பை நல்கியோர்க்கும்” (11:46) எனப் புறநானூறு ‘குறியெதிர்ப்பு’ என்கின்றது. தங்களின் தேவைக்கென நிலம் மாறியும், கடல் தாண்டியும் வணிகம் செய்தமையும் அறம் பொருந்திய வணிக முறையும் நம்முன்னோர்களின் பெருமையைப் பறைசாற்றுவதாக அமைந்துள்ளன.

This document was created with the Win2PDF "print to PDF" printer available at <http://www.win2pdf.com>

This version of Win2PDF 10 is for evaluation and non-commercial use only.

This page will not be added after purchasing Win2PDF.

<http://www.win2pdf.com/purchase/>

இணையத்தில் பதிவிறக்கம் செய்ய www.iaraindia.com
 தமிழாய்வுச் சங்கமம் - பன்னாட்டு ஆய்விதழ்
 ISSN: 2320-3412(P), 2349-1639(O)
 Impact Factor: 3.458(CIF), 3.669(IRJIF)
 பகுதி VII, பதிப்பு 20, ஏப்ரல்-செப்டம்பர் 2020
 Formally UGC Approved Journal (64089), © Author

பலன் தரும் பனை மரம்

முனைவர்.பா.சு.கீதா

ஜெ.தேவிபிரியா

மு.ஜெயலெட்சுமி

மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கான ஆய்வுத்துறை,
 சமுதாய அறிவியல் கல்லூரி மற்றும் ஆராய்ச்சி நிலையம்,
 மதுரை-625104

&

இ.பசுபதி

வேளாண்மை பூச்சியியல் துறை,
 வேளாண்மைக் கல்லூரி மற்றும் ஆராய்ச்சி நிலையம்,
 மதுரை-625104

முன்னுரை

கற்பக விருட்சம் என்று அழைக்கப்படுகின்ற பனைமரம் மனித குலத்திற்கு இயற்கை கொடுத்த அரிய கொடையாகவும், அதிக காலம் உயிர் வாழக்கூடியதாகவும் உள்ளது. பனைமரத்திலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய அனைத்துப் பொருட்களும் உணவாகவும் மற்றும் அத்தியாவசிய தேவைகளுக்காகவும் பயன்படுகின்றது.

“திணைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
 கொள்வார் பயன்தெரி வார்”

எனும் குறளில் வள்ளுவர் பனையின் வளத்தையும், அதன் பெருமையையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். தமிழகத்தில் பனை வளர்ப்பது என்பது பழங்காலத்திலிருந்தே ஒரு தொழிலாக இருந்து வருகிறது.

பனைமரம் தமிழர்களின் வாழ்வோடும், மொழியோடும் ஒன்றுபட்டது என்பதற்குச் சான்றாக சங்க கால நூல்களான தொல்காப்பியம், திருக்குறள் மற்றும் சிலப்பதிகாரம் ஆகியன பனையின் சிறப்புகளைப் பதிவு செய்கின்றன.

பனை

நன்கு காய்ந்த பனங்கொட்டையை விதைத்தால் மூன்று மாதங்களில் பனங்கன்று உற்பத்தியாகிவிடும். இந்த இளம்பனங்கன்றை ‘வடலி’ என்று அழைப்பர். பனங்கன்றானது பத்து ஆண்டுகளில் பருவத்திற்கு வந்துவிடும் மற்றும் பனைமரமானது 120 ஆண்டுகள் வரை பயன்தரக்கூடியதாகும். பனை மரத்தில் ஆண் பனை, பெண் பனை என்று இரண்டு வகை உண்டு. ஆண் பனையை அழகுப்பனை

என்றும், பெண் பனையைப் பருவப்பனை என்றும் குறிப்பிடுவர். பாளை மட்டும் வெளியே நீட்டிக் கொண்டிருக்கும் பனை ஆண் பனையாகும், இதில் நுங்கு காய்க்காது. பெண் பனையில் மட்டும் தான் நுங்கு காய்க்கும். பெண் பனையில் ஆண் பனையை விட கூடுதலாகப் பதநீர் கிடைக்கும்.

பனையின் வகைகள்

பனையில் மொத்தம் 34 வகைகள் இருக்கின்றன, அவை

ஆண் பனை	சீமைப்பனை	இடுக்கப்பனை
பெண் பனை	ஆதம்பனை	தாதம்பனை
கூந்தப்பனை	திப்பிலிப்பனை	காந்தம்பனை
தாளிப்பனை	உடலற்பனை	பாக்குப்பனை
குழுதிப்பனை	கிச்சிலிப்பனை	ஈரம்பனை
சாற்றுப்பனை	குடைப்பனை	சீனப்பனை
ஈச்சம்பனை	இளம்பனை	குண்டுப்பனை
ஈழப்பனை	கூறைப்பனை	அலாம்பனை
கொண்டைப்பனை	ஏரிலைப்பனை	ஏசறுப்பனை
காட்டுப்பனை	கதலிப்பனை	வலியப்பனை
வாதப்பனை	அலகுப்பனை	நிலப்பனை மற்றும் சனம்பனை

பயன்தரும் பாகங்கள்

பனையின் வேர் முதல் நுனி வரை ஒவ்வொரு பகுதியும் நமக்குப் பயன்தருபவையாகும். பனங்கிழங்கு, பதநீர், நுங்கு, பனையோலை, பனம்பழம், பனைநார் என பனையின் அனைத்து பாகங்களும் மனிதர்களுக்கு ஏதாவதொரு வகையில் பயன் தருவதாகவே உள்ளதைப் பார்க்க முடிகிறது.

பணையோலை

பனை இலையானது பணையோலை என அழைக்கப்படுகிறது. தமிழகமானது பணையோலை பொருட்கள் பயன்பாட்டில் முதலிடம் பிடித்திருக்கின்றது. கிராமப்புறங்களில் வீடுகள் கட்டுவதற்குப் பணையோலை பயன்படுகிறது. பணையோலையால் உருவாக்கப்பட்ட இருப்பிடமானது குளிர்ச்சியான மற்றும் ஆரோக்கியமான வாழ்வைத் தருகின்றது. நெகிழி பயன்பாட்டிற்குத் தடைவிதிக்கப்பட்டுள்ள இச்சூழ்நிலையில் அதற்கு மாற்றாக பல்வேறு இயற்கைப் பொருட்கள் சந்தைக்கு வரத்தொடங்கியுள்ளன. சோப்பு உறை, சோப்புப் பெட்டி, பண்ப்பை, பென்சில் பாக்ஸ், தட்டுகள், பல அளவுகளில் பெட்டிகள், கூடைகள், மிட்டாய் பெட்டிகள், பைகள், விசிறி, தொப்பி, பேக்கரி பெட்டிகள், பாய் என மக்கள் அன்றாடம் பயன்படுத்தும் பொருட்களும், பல்வேறு விதமான அலங்கார பொருட்களும் பணையோலையைக் கொண்டு தயாரிக்கப்படுகின்றன. மேலும் நம் முன்னோர்கள் பணையோலையை எழுத்துப் பணிகளுக்காகப் பயன்படுத்தினார்கள் என்பது வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்கதாகும்.

பனை மட்டை மற்றும் தண்டு

பனை மட்டையிலிருந்து கிடைக்கும் நாரானது கயிறுகளை விட உறுதியாகத் திகழ்வதால் கிராமப்புறங்களில் கூரை வீடுகள் கட்டுவதற்குப் பயன்படுகிறது. மேலும்

பனைமரத்திலிருந்து கிடைக்கும் தண்டானது உறுதியான கூரை வீடுகள் அமைப்பதற்கும், கால்வாய்களைக் கடக்கும் மரப்பாலங்கள் அமைப்பதற்கும் பயன்படுகின்றன

ஊட்டச்சத்து மற்றும் மருத்துவப் பயன்பாடுகள் பதநீர்

அத்தியாவசிய ஊட்டச்சத்துக்கள் நிறைந்த பதநீர் பானமானது வருடத்தில் மூன்று மாதங்கள் மட்டும் கிடைக்கிறது. ஒவ்வொரு 500 மி.லி பதநீரிலும் (pH 7.7), புரதம் 99.4 மி.கி, சர்க்கரை 57.68 மி.கி, இரும்புச்சத்து 11 மி.கி, பாஸ்பரஸ் 64.80 மி.கி, கால்சியம் 70.80 மி.கி, அஸ்கார்பிக் அமிலம் 24 மி.கி மற்றும் தையமின் 166.60 மி.கி என்ற அளவில் ஊட்டச்சத்துக்கள் நிறைந்துள்ளன.

சிறியவர்கள் முதல் பெரியவர்கள் வரை அனைவரும் விரும்பி அருந்தக்கூடிய பானமாகப் பதநீர் அமைந்துள்ளது. பதநீர் அருந்துவதால் பற்கள் மற்றும் எலும்புகள் வலுப்பெறுவதுடன், உடலில் குளிர்ச்சியை ஏற்படுத்தி வெப்பத்தைத் தணிக்கிறது. மகப்பேறு காலத்தில் பெண்களுக்கு ஏற்படுகின்ற மலச்சிக்கலைக் குணப்படுத்தவும், நீர்க்கட்டு மற்றும் இரத்த அழுத்தத்தைச் சீராக்கவும், வயிற்றுப்புண், வயிற்று எரிச்சல், அம்மை நோய் மற்றும் கண் நோய் வராமல் தடுக்கவும் பதநீரானது பயன்படுகிறது. பதநீரானது கோடைக்காலத்தில் வெயிலால் ஏற்படும் சோர்வினைப் போக்கவும் மற்றும் பித்தத்தைக் குறைத்து இரத்தச்சோகை வராமல் தடுக்கவும் உதவுகிறது. மேலும் உடலின் கனிமச்சத்து மற்றும் சர்க்கரையின் அளவை சீராக வைத்து சுறுசுறுப்புடன் செயல்படுவதற்குப் பதநீரானது பெரிதும் உதவியாக இருக்கின்றது.

நுங்கு

கோடைக் காலத்தில் தேவைப்படுகின்ற அதிகப்படியான நீர்ச்சத்துக்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் வண்ணமாக நுங்கு அமைந்துள்ளது. நுங்கில் புரதம், வைட்டமின் பி, சி, இரும்புச்சத்து, கால்சியம், துத்தநாகம், சோடியம், மெக்னீசியம், பொட்டாசியம், தையமின் மற்றும் அஸ்கார்பிக் அமிலம் போன்ற சத்துக்கள் அதிக அளவில் நிறைந்துள்ளன.

நுங்கு சாப்பிடுவதால் அடிக்கடி பசி ஏற்படுவதைத் தடுப்பதுடன் உடல் எடையைக் குறைக்கவும் முடியும். நுங்குவில் ஆந்தோசையனின் என்னும் பைட்டோகெமிக்கல் நிறைந்துள்ளதால் மார்பகப் புற்றுநோய் செல்கள் மற்றும் கட்டிகளின் வளர்ச்சியைத் தடுக்கிறது. மேலும் சின்னம்மை வராமல் தடுக்கவும் நுங்கு பெரிதும் உதவியாக இருக்கின்றது.

பனங்கற்கண்டு

பனங்கற்கண்டானது வைட்டமின் பி, அமினோ அமிலம் மற்றும் பொட்டாசியம் போன்ற சத்துக்களை அதிகம் கொண்டுள்ளதாக ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன.

பனங்கற்கண்டானது பனைநீரிலிருந்து தயாரிக்கப்படுகிறது. இது மிகச்சிறந்த மருத்துவக் குணமுடையதாகக் கருதப்படுகிறது. பனங்கற்கண்டானது வாதம் மற்றும் பித்ததை நீக்குவதுடன் பசியையும் தூண்டுகிறது. நுரையீரல் மற்றும் தொண்டைப் பாதிப்புடையவர்களுக்குப் பனங்கற்கண்டானது மிகச் சிறந்த மருந்தாகப் பயன்படுகிறது. மேலும் பாலில் பனங்கற்கண்டு சேர்த்து குடித்தால் மார்புச்சளி நீங்கும். பனங்கற்கண்டிலிருக்கும் கால்சியம் சத்தானது பற்களை உறுதிப்படுத்தி ஈறுகளில் இரத்தக்கசிவு ஏற்படுவதைத் தடுப்பதுடன், பற்களின் பழுப்பு நிறத்தையும் மாற்ற உதவுகிறது. பனங்கற்கண்டிலிருக்கும் இரும்புச்சத்து பித்தத்தை நீக்கி, சொறி, சிரங்கு உட்பட சகல தோல் வியாதிகளையும் நீக்குவதுடன் கண் நோய், சளி மற்றும் காச நோய் போன்றவை வராமலும் தடுக்கிறது. பதநீரிலிருந்து கிடைக்கும் கருப்பட்டியானது இரத்தத்தைச் சுத்திகரித்து உடலுக்குச் சுறுசுறுப்பைக் கொடுப்பதுடன் பெண்களின் கர்ப்பப்பைக்குச் சிறந்தது. அதுமட்டுமில்லாமல் குழந்தைப் பெற்ற பெண்கள் கருப்பட்டி சாப்பிட்டு வந்தால் பால் நன்றாகச் சுரப்பதுடன் குழந்தைகளுக்குத் தேவையான ஊட்டச்சத்தும் கிடைக்கின்றது.

பனம்பழம்

பனம்பழத்தில் பப்பாளி மற்றும் மாம்பழத்தை விட கூடுதலாக வைட்டமின் சி மற்றும் கால்சியம் நிறைந்துள்ளது. பனம்பழத்தில் பீட்டா கரோட்டின் மற்றும் வைட்டமின் ஏ சத்து நிறைந்து இருப்பதால் பார்வைத்திறனை அதிகரிக்கிறது. பனம்பழமானது நோய் எதிர்ப்புச்சக்தியை உண்டாக்குவதுடன் சருமத்தில் ஏற்படும் நோய்களைச் சரிசெய்கிறது. பனம்பழம் உடல் வெப்பநிலையைச் சீராக்குவதுடன் மலச்சிக்கலைப் போக்கி உடலிலுள்ள கழிவுகளை அகற்ற உதவுகிறது. நீரிழிவுப் பாதிப்பு உள்ளவர்களும் பனம்பழத்தைச் சாப்பிடலாம், இதன் மூலம் இரத்தத்தில் உள்ள சர்க்கரையின் அளவைக் கட்டுப்படுத்த முடியும்.

பனங்கிழங்கு

பனங்கிழங்கில் அதிகப்படியான வைட்டமின்கள் மற்றும் தாது உப்புக்கள் நிறைந்துள்ளன.

பனங்கிழங்கானது பல்வேறு மருத்துவக் குணங்களை உள்ளடக்கியதுடன், நோய் எதிர்ப்பு சக்தி மற்றும் குளிர்ச்சி தன்மை கொண்டதாகவும் விளங்குகிறது. பனங்கிழங்கை வேக வைத்து அதனுடன் கருப்பட்டி சேர்த்து இடித்து மாவாக்கி சாப்பிட்டு வந்தால் உடலுக்குத் தேவையான இரும்புச்சத்து கிடைக்கிறது. மேலும் பனங்கிழங்கில் அதிகப்படியான நார்ச்சத்து இருப்பதால் மலச்சிக்கல் உள்ளவர்களுக்குப் பெரிதும் உதவுகிறது.

ஓடியல்

முதிர்ந்த பனங்கிழங்கின் தோலை நீக்கியபின்பு அவற்றைப் பிளந்து வெய்யிலில் காயவைத்தவுடன் கடினமாக மாறுவதை ஓடியல் என்று அழைப்பர். ஓடியலை அரைத்து அதிலிருந்து கிடைக்கும் மாவில் 82% கார்போஹைட்ரேட், 3% புரதம் மற்றும் கால்சியம், பொட்டாசியம் போன்ற சத்துக்களும் அடங்கியுள்ளன. மேலும் இம்மாவைப் புட்டு, இட்லி, தோசை மற்றும் இடியாப்பம் மாவடன் சேர்த்துப் பயன்படுத்தலாம்.

புளுக்கொடியல்

பனங்கிழங்கை அவித்து காயவைப்பது புளுக்கொடியல் எனப்படும். இப்புளுக்கொடியலை அரைத்து மாவாக்கி சிற்றுண்டியாகவும் பயன்படுத்தலாம்.

பனையிலிருந்து தயாரிக்கப்படும் மதிப்பூட்டப்பட்ட உணவுப் பொருட்கள்

நுங்கு உடனடி தயார்நிலை பானம்

தேவையான பொருட்கள்

பனங்கூழ்	:	800 கிராம்
திராட்சை	:	200 கிராம்
அன்னாசி பழம்	:	200 கிராம்
மாம்பழம்	:	200 கிராம்
சர்க்கரை	:	2 கிலோ
சிட்ரிக் அமிலம்	:	2 கிராம்
பாதுகாப்பான்	:	0.1 கிராம்
தண்ணீர்	:	2.5 லிட்டர்

செய்முறை

- நுங்கை நன்கு கூழாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.
- பின்னர் திராட்சை, அன்னாசி மற்றும் மாம்பழத்தைக் கூழாக்கி நுங்குக் கூழுடன் சேர்த்துக் கலக்க வேண்டும்.
- சர்க்கரை, சிட்ரிக் அமிலம் மற்றும் தண்ணீரைச் சேர்த்து சர்க்கரைப்பாகு காய்ச்சி வடிகட்டி கொள்ள வேண்டும்.

- பழக்கமுடன் வடிகட்டிய சர்க்கரைப்பாகினைச் சேர்த்து நன்கு கலக்க வேண்டும்.
- அதனுடன் பாதுகாப்பான் சேர்த்து பாட்டில்களில் நிரப்ப வேண்டும்.
- நுண்ணுயிர்களை நீக்குவதற்காக 80°C 30 நிமிடம் கொதிக்க வைக்க வேண்டும்.
- பின்பு ஆறவைத்துப் பாதுகாப்பான அறைகளில் சேமித்து வைக்க வேண்டும்.

பனங்கிழங்கு முறுக்கு

தேவையான பொருட்கள்

அரிசி மாவு	:	80 கிராம்
பனங்கிழங்கு மாவு	:	20 கிராம்
எள்	:	3 கிராம்
சீரகம்	:	3 கிராம்
பெருங்காயத் தூள்	:	3 கிராம்
வெண்ணெய்	:	5 கிராம்
உப்பு மற்றும் தண்ணீர்	:	தேவையான அளவு
எண்ணெய் (பொரிக்க)	:	தேவையான அளவு

செய்முறை

- பனங்கிழங்கு மாவுடன் மேற்கூறிய பொருட்களைச் சேர்த்து நன்கு கலக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.
- பின்னர் தேவையான அளவு தண்ணீரைச் சேர்த்து முறுக்குமாவுப் பதத்திற்குப் பிசைந்து கொள்ள வேண்டும்.
- முறுக்கு நாழியைக் கொண்டு மாவைப் பிழிந்து சூடான எண்ணெயில் பொன்னிறமாகவும் வரை பொறிக்க வேண்டும்.

பனங்கிழங்கு பக்கோடா

தேவையான பொருட்கள்

கடலை மாவு	:	80 கி
பனங்கிழங்கு மாவு	:	20 கி
சின்ன வெங்காயம் (நறுக்கியது)	:	5 கி
பச்சை மிளகாய் (நறுக்கியது)	:	5 கி
சீரகம்	:	3 கி
பெருங்காயத் தூள்	:	3 கி
கறிவேப்பிலை	:	3 கி
உப்பு மற்றும் தண்ணீர்	:	தேவையான அளவு
எண்ணெய் (பொரிக்க)	:	தேவையான அளவு

செய்முறை

- பனங்கிழங்கு மாவுடன் அனைத்துப் பொருட்களையும் சேர்த்து கெட்டியாகப் பிசைந்து கொள்ள வேண்டும்.
- சூடான எண்ணெயில் விரும்பிய வடிவில் பொன்னிறம் வரும் வரைப் பொரித்தெடுக்க வேண்டும்.

முடிவுரை

தமிழகத்தில் பணையினை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல்வேறு தொழில்கள் தொன்றுதொட்டு நிகழ்ந்து வருகின்றன. குறிப்பாகப் பனை மரம் ஏறுதல், கள் மற்றும் பதநீர் இறக்குதல், கருப்பட்டி மற்றும் பனை வெள்ளம் தயாரித்தல் போன்றவை

பாரம்பரிய தொழிலாக நடந்து வருகின்றது. பணயிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய பொருட்களை முறையாக சந்தைப்படுத்துவதன் வாயிலாக நமது உடல் ஆரோக்கியத்தையும், பனை வளர்ப்போரின் வாழ்வாதாரத்தையும் மேம்படுத்த முடியும். சுமார் 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தமிழகத்தில் முப்பதுகோடி பனை மரங்கள் இருந்ததாகவும், ஆனால் தற்போது வெறும் 5 கோடி மரங்கள் மட்டும் உள்ளதாகவும் ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. எவ்வித செலவுமின்றி வளர்ந்து நிற்கும் சில பனைமரங்களையாவது பாதுகாப்பது நம் அனைவரின் கடமையாகும். மேலும் பணயின் பயனைப் பெற புதிய வழிகாட்டு நெறிமுறைகள் மற்றும் தொழில் நுட்பங்களை உருவாக்குவதன் வாயிலாக தமிழர்களின் அடையாளமாக உள்ள பனை மரத்தை அழிவின் விளிம்பிலிருந்து மீட்டெடுக்க முடியும். பனைமரங்களைப் பாதுகாப்பதன் மூலம் நம் மண்ணையும், பாரம்பரியத்தையும் காக்க முடியும் என்பதில் உறுதி கொள்வோம்.

பனை வளர்ப்போம்! பயன் பெறுவோம்!!

, i z aj j py; gj ptwffk; nraawwww.iaraindia.com
j kpha;Tr; rqfkk; - gddhl LMAtj o;
ISSN: 2320-3412(P), 2349-1639(O)
Impact Factor: 3.458(CIF), 3.669(IRJIF)
gFj pVII, gj pgG20, Vguy; - nrgl kgh; 2020
Formally UGC Approved Journal (64089), © Author

Mj gj j dhh; Xh; mfy;tpsfF

Ki dth;m.khpa nrryp

Kj y;th;

l hf;l h; rptej p Mj gj j dhh;

Mrphpah; gapwrrp epWtdk;

j pUrnreJ }h;

Ei oT thay;

“nkhorg; gwWi l Nahd; nkhorgNghh; t l;d;

ei l nkype;J fpl f;fpdw j kpodi df;F

ewnwhz ;L nragtNu ehl bd; nj hz ;l h;”

vdW ghNtej h; Vj ;Jk; fj hehafd; j kpoh; j ei j rpgH.Mj gj j dhh;

‘i taj;Js; tho;thqF thogtd; thDi wAk;

nj atj;Js; i tffg; gLk?.

vdw FwS fF , yffz khfj ; j kpo; kz z py; Nj hdwpxj kpo;

mdi df;fhf; j kpo; kffS f;fhf eL ;l fhyk; Nghuhb; j hNd t Uej pK adW

vdWk; Fdwh , si kAl d>t she;J nfhz bUf;Fk; ‘j pdj j ej p’ vDk;

kz pkFl j i j j ; j kpodi dapd; rnpdp; #l b myqfhoj j th;

fhah nkhopay; c j gj j Mj gj j dhh;

‘c yfpy; vqnfyyhk; j ll kfs>ght qfs; mj pfhpf;fpdwNj h

mgNghJ kff;fi sf; fhf;f ehd; mtj hpf;fpNwd;’

fl j apy; gukhj kh nrhd t hhj i j fs; Mj gj j dhh; c j gj j j pdhydNwh

nkaahfpaJ .

‘1905-k; tUl k; nrgl kgh; 27 mdW rhdNwhd; kyhej

fhahnkhopapNy j kpoh; gz ghl bd; Mj gj j d; nfhb topay; tof;fwqQh;

rptej p Mj gj j Uf;Fk; fdfk; mki kahUf;Fk; fdfkha; c j gj j th; ePt ph;

gpwej ehNs j kpo; j i yepkph; ehNs’

Mj gj j dhh;Xh; mwpTr; RI h;

fy:tp, j opay>j kpo; >murpay>r%f>Md:kf>Nghdw gyNtW
Ji wfs;py; KO epytha; mwptl d; tshe;J r%fj j py; xsp thpdhh;

**‘epyti u eB&Gfo; Mwwpd; Gyti ug;
NghwwhJ Gj Nj s; cyF’**

vdw nghaahnkhog; Gythpd; thf;fwf;fz qf “ Nj tUyfKk; tz qfK;
khkdj dha; mdgpd; murdha>mej papd; #hpada>j kph;fspd;
FUtha>rpej i dr; rpwgpaha>gj j pphfi f c yfpd; tpbnt;spaha>
j pdj j ej papd; tj j ha>j kpod; nrhj j ha>murpay; fl ypd; Kj j ha>khdp l r;
rj j ha> vspl kapd; gpwggpl kha>Vwwkpf Vz paha>Rl rRl r; nraj pfi sr;
Rl h;tpl r; nraj tuha>ghkuh;fspd; Nj hodha>gbj j thpd; ngl l fkha>j ei j
nghpahh; NghwWk; j kpog; nghpahuha>j kpod; i di af; fhj j j tg;
Gj y;tuha>rl l j Ji w tj j fuha>mKj Rugpaha>mwpt r; Rl uha; xsp thpdhh;”
fhkuh[Uk; Mj gj j dhUk;

gbf;fhj Nki j fhkuh[Uk; gbj j Nki j rpgh Mj gj j dhUk; j kpor;
rKj haj j pd; , U fz fshfj ; j pfoej dh;

j kpf nkqFk; gssphi sj ; nj hl qf;f;

Foej j fi sg; gbff i tj j th;fhkuh[h;

ki ofFf\$! g; gsspf\$! k; xJ qfhj ti u

gj j pphfi ftop gbff i tj j th;rpgh.Mj gj j dh;

Mj gj j dh; - xU j kpoj nj dwy;

‘vqfs; c l ynghUs; Mtpayyhk;vqfs;

, dgj ; j kponkhopfNf j UNthk;’

vdw ghNte; d;pd; \$wi w kdj j py; nfhz ;L>

‘c l y; kz Z fF cah; j kPff’

vdW Kof;fkpl ;L>j kPff;fhfTk>j kph;fS f;fhfTk; thoe;J j k;
thoehnsy;yhk; j kph; eyd; Ngz paj pypUe;J j kph; j ei j
rpgh.Mj gj j dhpd; j kpoz h;T GydhFK;

j kph; j ei j rpgh.Mj gj j dhhl k; ehk; fhZ k; j kpo; c z h;Tj hd;

‘KJi u KuR’ vdw thu , ji oAk> ‘j ej p’ vdw ehs;ij i oAk> ‘j kpod;’

Vl j l Ak> ‘ehk; j kph; , affj j j Ak;’ c Uthf;f topfhl baJ., ej j ;

j opOz h;Tj hd; 1965-, y; , ej p vj phgGg; NghUF;F mtuJ j pdj j ej pi ag;

gi l f;fyd; MFkhW nraj J. ., ej j opOz h;Tj hd; 1968-, y; c yfj ; j kpo;

nra:f;pwhh;Mrhpauhk; r;g;h.Mj gj j dhh; Xuhapuk; c ahp;S f;fhfj ; j di dNa
j pahfk; nraj th;

“ A Poor Teacher Speaks
An Ordinary Teacher Explains
A Good Teacher Demonstrates
A Great Teacher Inspires”

vdu Mhdhy;Ltpd; \$wWf;fpz qf Mrhpauhk; Mj gj j dhh> j kpor; rKj ha
kff;shk; khz th;fspd; c s;sj j py; gj j ph;fi f top xspgharrpdhh;

**‘Mrhpaggz p xU nj hopyyy
mJ xU j pahfggz p
Mrhpaggz p Xh; mwggz p
mj wNf c di d mhggz p’**

vdu \$wWf;fpz qf Mrhpaggz pahk; gj j ph;fi fg; gz pi aj ;
nj hopyhaf; fUj hky>j kpo; , dj ;J f;Fk>j kpo; nkhopf;Fk; mhggz gj j
gz pahaxRfkh d thof;fi fg; gaz kha;f; fUj paj hNy j kpopd khz tr;
rKj hak; j i y tz q;f;g; NghwWf;pdwJ .

epi wT thapy;

**‘j i ynaOj i j adwgj ;
j kpo; vOj i j ekghj j kpi d
thrp;f;f i tj j J e;hd;
rwNw Nahrp;f;f i tj j J e;hd;’**

vdu ftpQh; i tuKj ;J tpd; Kj j hd thp;S f;F , yf;ffz khaj ;
j pfoej th; j kpo; j ei j .

**“vz z pa vz z pahqF va;Jg vz z pah;
j p z p auhfg; ngw;pd;’**

vdu ts;S thpd; nghd;thp;S f;F Vwg j kpo; j ei j r;g;h.Mj gj j dhh;
mth;fs; j hd; nfhz ;l c Wj pahd vz z j j hYk; mauhj c i ogghYk;
ghuj j j pd; mfy;t;ps f;fhf XsptRf;pwhh;

“xh; mfy;t;ps f;F gj j hapuk; mfy;t;ps f;F fi s xsptr; nraAk;”
, t;thW mfy;t;ps f;fha; gyNtW FLkgq;fs;py; xsptr; nraj
j kpo; j ei j r;g;h. Mj gj j dhhpd; toepdW ehKk; Xh; ‘mfy;t;ps f;fha;’
xsp tRNthk;”.